

3/2024



ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent



Téma: Konferencia Slovenského združenia

str. 6

Boží sen o míru a pokoji
str. 24

Boží království roste samo
str. 30

Biblický 20 týden 24

TÉMA **Síla slova**
Jak pomalu dokážeš
číst Bibli?

Biblické příběhy bychom měli prožívat jako ve zpomaleném přehrávání. Čtete je rychle, zběžně a povrchně, a budou se vám zdát divně, nudně, bez souvislostí, a někdy dokonce hloupé či nemorální. Čtete je pomalu – s respektem a pozorností, jakou si заслужují – a jejich pravá moudrost a proměňující síla ve vás vyvolá úžas. Bible už nikdy nebude nudná nebo od věci.

Během biblického týdne v létě 2024 si osvojíme pět jednoduchých nástrojů pomalého čtení Bible tak, abychom dokázali obdivovat její odvážnou moudrost a sílu.

KDY 28. 7. – 4. 8. 2024

KDE Konferenční centrum Immanuel
v Dlouhém u Ždírcu nad Doubravou

KDO Harald Giesebrecht

WEB www.biblickytyden.cz



Církev adventistů
sedmého dne
ČESKÉ SDRUŽENÍ

ZAMYŠLENÍ

- 4 | **Třetí nejúžasnější kázání**
Justin Kim

TÉMA

- 6 | **Zhrnutie správy predsedu SZ CASD**
František Kolesár

TÉMA

- 10 | **Zhrnutie správy tajomníka SZ CASD**
Daniel Márfoldi

TÉMA

- 14 | **Zhrnutie správy hospodára SZ CASD**
Samuel Ondrušek

ADRA ČR

- 20 | **Ukrajina – dva roky pomoci**
Martina Špinková

STUDIE

- 34 | **Okultní hrozby: svalový test**
Daniel Gomola

EVANGELIZACE

- 42 | **Západní Sahara**
Pavel Novotný

Advent, číslo 3/2024, vychází v březnu 2024. Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365, registrační číslo MK ČR 6982.

Vydává – Církev adventistů sedmého dne, Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
<http://www.adventorion.cz>

Šéfredaktor – Vítězslav Chán,
chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková

Redakční rada – Peter Čík, David Čančík, Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský, Daniel Márfoldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 (043) 428 26 70,
adventorion@adventorion.sk

Příspěvky zasílejte na: redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: Daniel Polášek

Foto: 24, 26, 27, 30, 33, 34, 38 – www.pexels.com;
4, 25, 37 (Pudelek), 39 (Krnusser), 40 (Kyselak),
41 (Radosław Botev), 42 – wikipedia.org

Na konci února jsme si připomněli dvouleté výročí ruského vpádu na Ukrajinu. S překvapením jsem si uvědomil, že jsem si na zprvu těžko uvěřitelnou myšlenku stále probíhajícího válečného konfliktu kousek od našich hranic tak nějak zvykl. A i když je to pochopitelné, myslím, že to není dobře. Proto jsem velmi rád, že v tomto čísle časopisu Advent najdete ohlédnutí za tím, jak ADRA dva roky pomáhala ve válkou zasažených oblastech. Ohlédnutí zpět. A naopak nadějný výhled do budoucna přináší článek přibližující Boží perspektivu na všechny válečné konflikty na naší planetě. Naděje popsána v listu Efezským.

Často se válka přirovnává k ohni. Válečný konflikt se „rozhoří“ nebo „vzplane“. A pak už hoří, stravuje a ničí vše, co mu stojí v cestě.

Teprve nedávno jsem se dozvěděl, že nejdéle hořící oheň na naší planetě hoří už 6 tisíc let. Můžeme ho

najít v Austrálii. Oheň hoří uvnitř hory, kterou místní nazvali příhodně: Burning Mountain (Hořící hora).

V Bibli se mluví o počátku nejdelšího válečného konfliktu v celém vesmíru. Nevíme, kdy přesně se rozhořel, známe jen hlavní aktéry. V knize Genesis pak najdeme popis toho, jak tato vesmírná válečná jiskra Velkého sporu mezi dobrem a zlem přeskočila až na naši planetu. A hoří už více než 6 000 let. To je ohlédnutí zpět. Naštěstí Bible obsahuje i nadějný výhled. Díky Boží milosti můžeme očekávat „blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista“ (Tt 2,13). Nikdy bychom si neměli zvyknout na myšlenku, že války, hřích a zlo tady vždy bylo a bude. Nebude. Pojďte si to na stránkách Adventu připomenout.

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Naštěstí Bible
obsahuje nadějný
výhled.

Třetí nejúžasnější kázání

Justin Kim, Adventist Review

Některá byla příliš krátká, jiná příliš dlouhá nebo příliš odborná, další neaktuální, příliš matoucí, nebo naopak příliš zjednodušená. Zdá se, že jsem v životě slyšel více „špatných“ než „dobrých“ kázání. Říkám si však, že nic takového jako „špatné“ kázání neexistuje, a nutím se při bohoslužbě dávat pozor a sám pro sebe si říkám, že v každém kázání je vždycky nějaké ponaučení, které si z něj můžeme vzít.

Zatímco sedím ve shromáždění, myslím na velká kázání v celé křesťanské historii. Třeba na výmluvnost a dynamiku kázání Martina Luthera Kinga mladšího „Mám sen“. Nebo na horlivost a strach Jonathana Edwardse v kázání „Hříšníci v rukou rozhněvaného

Boha“. Myslím na takové zbožné kazatele, jako byli Charles Spurgeon, John Wesley, George Whitefield a Billy Graham. Myslím na slavné adventistické kazatele, jako byli C. D. Brooks, H. M. S. Richards a George Vandeman.

Pokud se podíváme do Bible, domnívám se, že třetí největší kázání pro- nesl apoštol Petr ve Skutcích apoštolů. Je dlouhé pouhých 26 veršů. Třináct z nich jsou přímé citace ze Starého

Carl
Heinrich
Bloch:
Kázání
na hoře



zákona, zatímco jedenáct veršů je vysvětlením těchto třinácti. Poslední dva verše jsou výzvou pro věřící. Jinými slovy, kázání, které se skládá z 50 procent z biblických citátů, ze 42 procent z vysvětlení a 8 procent tvoří výzva, má potenciál obrátit ke Kristu 3 000 lidí (verš 41). Žádné příběhy z knihy Slepíci polévka pro duši, žádné videoilustrace, žádná líbivá teologie. Jak je to možné? Možná si řeknete, že pronesené poselství zřejmě umocnil vliv Ducha svatého. Bezpochyby. Ale na Petrově poselství bylo ještě něco zvláštního.

- A. Poselství mělo **výzvu** pro posluchače. Petr ve verši 38 prohlásil: „Obratť se a každý z vás ať přijme křest...“ Následovníci vytrvale pokračovali v apoštolském učení a Skutky popisují jedno z ideálních společenství v Písmu (verše 42–47) – to vše proto, že Petr učinil výzvu.
- B. Poselství bylo **biblické**. Bylo to poselství založené na Bibli a vysvětlovalo, co Bible znamená. Mnoho dnešních kázání by chtělo být považováno za biblická, ale přitom pouze moralizují nebo vyjadřují denominační postoj bez skutečného studia Bible. Jiná se vyhýbají biblickému obsahu a používají pouze příběhy určené malým dětem nebo „jednodušším“ posluchačům. Často jsou kázání také plná anekdot, populárních náboženských myšlenek a konvenční a společensky přijatelné morálky.
- C. Poselství bylo **kristocentrické**. Vše se týkalo Ježíše, toho, kdo byl, co se mu stalo, a hlavně toho, kde byl tehdy a je i dnes – v nebi. Více než na Ducha svatého se Letnice zaměřovaly na Ježíše, nyní sedícího po Boží pravici, který učinil po nanebevstoupení svůj první čin jako Vládce vesmíru: seslal učedníkům

Ducha svatého. „Když po svém nanebevstoupení Ježíš Kristus dosedl v nebi na trůn a začal konat prostřednickou službu, projevilo se to na zemi vylitím Ducha svatého.“ (E. Whiteová, *Perly moudrosti*, s. 58) Mnoho kázání v dnešní době nevyzdvihuje Ježíšovo dílo, službu a charakter. „Přítomná pravda“ není jen teologie nebo představení nějakého jednání; je to kristocentrické poselství o tom, co Ježíš dělá v nebi – právě teď.

Jaká jsou tedy první a druhá největší kázání? Myslím na Ježíšova kázání, o nichž se domnívám, že by zaujala druhé místo. Ať už jde o Kázání na hoře, jeho řeč na Olivové hoře nebo kterákoli jiná kázání ze čtyř evangelií – jsou to základní nauky pro každého učedníka a mají dopad na křesťany i nekřesťany.

Avšak největším kázáním je pokorný, prostý život obráceného hříšníka. Je to kázání, které nezvěstují andělé, ale je úkolem pro lidi. Život, ve kterém se projeví výzvy Písma. Život, který stojí na Bibli, je soustředěný na Krista a který mluví, aniž by používal slova. Takový život je největším Božím kázáním.

inzerce

Starší bratr, důchodce (vdovec) se smyslem pro krásu a romantiku, ale také pro praktický život, očekávající stále na Boží vedení hledá seznámení s upřímnou sestrou. Důvěra a porozumění. Kontakt na tel.: 605 838 119.

Věřící vdova ze Slovenska (63 let) hledá k přátelství, poznávání, výletům a sdílení víry upřímně věřícího adventistu. Kontakt je v redakci.

Zhrnutie správy predsedu SZ CASD

František Kolesár, predseda Slovenského združenia CASD

Počas konferenčného obdobia bola počas rokov 2019 – 2024 Cirkev adventistov siedmeho dňa na Slovenku konfrontovaná veľkými výzvami – pandémie, vojna, LGBTQ+ a dezinformácie.

Dezinformácie

Uvedomenie si fenoménu dezinformácií v komunikačnom priestore nás ako veriacich vracia k základom viery, k Písmu. Keď opomeniem spoločenské naratívy, o to viac pre každého z nás nadobúda význam čítanie Písma a štúdium Biblie, aby sme rozpoznali a odmietli všetky duchovné a nebiblické nepravdy.

Situácia, v ktorej sa nachádzame, ukazuje, že postoj kresťanov v Berei je stále aktuálny. Kresťania v Berei skúmali v Písme poslanstvo apoštola Pavla dovtedy, pokým sa bez pochyb nepresvedčili o tom, že jeho zvesť sa zhoduje so slovami prorokov. „Židia v Berei boli

otvorenejší a ochotnejší počúvať správy o Ježišovi; denne sa stretávali, študovali Písmo a overovali, či sa Pavlovo poslanstvo zhoduje s predpovedami izraelských prorokov.“ (Sk 17,11; Slovo na cestu, preklad Deepl)

Skutočnosť, že Cirkev adventistov siedmeho dňa obstála v skúškach veľkých výziev doby, môžeme bezpochyby pripísať jedine Bohu. Božia moc cirkvi posilňovala. Cirkev obstála v skúškach, uprostred spoločenských kríz. Zrkadlom toho sú naše zbory. Obstáli pre vernosť a trpezlivosť každého veriaceho, ktorý prejavil vytrvalú vernosť Bohu a jeho vôli.

COVID-19

Pandémia v rokoch 2020 a 2021 posunula cirkvi do virtuálneho priestoru. Obdobie lockdownov nebolo len obdobím obmedzení, ale aj obdobím učenia sa novým spôsobom komunikácie a prispôbovania obsahu evanjelia novým podmienkam.

Celé toto obdobie sme zavŕšili spoločnou sobotnou on-line bohoslužbou s kázaním brata Daniela Dudu (19. 6. 2021). Dôležitou súčasťou bohoslužby boli živé skúsenosti zo zborov

konferencia slovenského združenia

o Božej ochrane, Božom vedení a Božej moci.

Pri pohľade späť však vyvstávajú otázky: Urobila cirkev dosť pre ľudí izolovaných pandemiou? Dokázali sme sa ľuďom priblížiť ľudsky? Dokázali sme ľuďom sprostredkovať evanjelium nádeje a Božej milosti uprostred strachu a neistoty?

Vojna

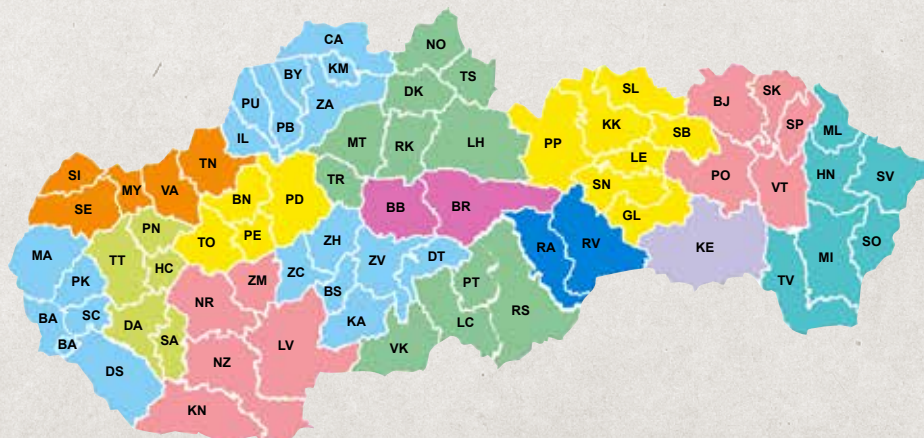
Ak si pri pandémii kladíme otázku, či sme ako Ježišovi nasledovníci naplnili jeho vzor služby potrebným, s určitou môžeme povedať, že sme vo výzve prebiehajúcej vojny Kristov príklad naplnili mierou vrchovitou.

Vo februári 2022 sa do pomoci ukrajinským odídencom zapojila cirkev hneď od začiatku. Na hraniciach slúžili bratia, sestry, kazatelia, mladí ľudia, dobrovoľníci. Zbory pomáhali materiálne, finančne, logisticky. Naše zbory a príbytky jednotlivcov sa stali prechodným domovom pre mnohých odídencom. Spoločne sme vyvinuli úsilie zabezpečiť ľuďom na úteku všetko potrebné.

Pomoc odídencom a ľuďom zasiahnutým vojnou pokračuje dodnes. Prostredníctvom organizácie ADRA sme pomáhali ako na Slovensku, tak aj na Ukrajine. Do balenia potravinových balíčkov sa zapojili stovky dobrovoľníkov zo zborov CASD a miestnych komunít.

Aj keď Slovensko nie je cieľovou krajinou odídencom, ako veriaci, zbory a cirkvi sme urobili maximum pre tých, ktorí pokračovali na svojej ceste do iných krajín, i pre tých, ktorí sa rozhodli na Slovensku zostať. Symbolickým vyjadrením podpory našim ukrajinským bratom a sestrám sa stala ukrajinská bohoslužba v sobotu 3. 12. 2022 v zbore na Feriencíkovej ulici v Bratislave. Okrem ukrajinských bratov a sestier prijal pozvanie aj kazateľ Oleh Kharlamov, koordinátor ukrajinských zborov a skupín pri ČSÚ CASD. Spoločná sobota vytvorila výnimočnú duchovnú atmosféru ľudí, ktorí majú rovnakú životnú aj duchovnú skúsenosť. Spoločné zhromaždenie tvorilo 50 ukrajinských bratov a sestier.

Stretnutie potvrdilo, že Slovensko je tranzitnou krajinou. V zborech na Slovensku môžeme v súčasnosti



počítať maximálne so sto ukrajinskými spoluveriacimi.

LGBTQ+

Cirkev sa nemôže vyhnúť ani tejto výzve. Téma LGBTQ+ hýbe spoločnosťou a dotýka sa kľúčových hodnôt Biblie, rodiny a posväteného života veriaceho.

Cirkev diskutovala o tejto problematike v roku 2023 na rôznych úrovniach:

- a) diskusia prebiehala na úrovni Česko-Slovenskej únie CASD,
- b) na úrovni Únijnej rady a Výboru ČSÚ CASD,
- c) na úrovni Kazateľského oddelenia ČSÚ CASD a v januári 2024 sa touto témou zaoberalo Únijné kazateľské stretnutie za on-line účasti všetkých kazateľov našej únie.

Problematika LGBTQ+ bola v roku 2023 otvorená na zasadnutí Výboru slovenského združenia CASD. Otázkou LGBTQ+ sa zaoberali kazatelia a vedenie Slovenského združenia na okresných kazateľských stretnutiach. Za veľmi dôležitú považujeme diskusiu starších zborov, kazateľov a predsedu ČSÚ CASD, brata M. Pavlíka, v októbri 2023 v Račkovej doline na pravidelnom stretnutí starších zborov.

Pri tejto otázke nie je výzvou biblický základ. Pohľad Biblie na oblasť homosexuality je čitateľný a nespochybniteľný. Výzvou nie je ani postoj zboru či kresťana voči znovuzrodenému kresťanovi s homosexuálnou orientáciou, kde je nám vzorom postoj Ježiša Krista, ktorý prijíma všetkých hriešnikov, ktorí sa k nemu utiekajú.

Výzvou ostáva komunikácia našej viery, hodnôt a postojov spoločnosti okolo nás. Ako komunikovať naše

hodnoty a biblické princípy v tejto otázke tak, aby cirkev a zvestovanie evanjelia nemali zatvorené dvere k srdciam a k mysliam ľudí v spoločnosti, v ktorej zbory žijú, slúžia a hlásajú evanjelium? Otázka ostáva otvorená a cirkev jej musí v budúcnosti čeliť.

Spoločná spiritualita

Na prežívanie spoločnej spirituality cirkvi v letných mesiacoch slúži Týždeň duchovnej obnovy (TDO) a Biblický týždeň (BT).

V tomto konferenčnom období sa Týždeň duchovnej obnovy stal „obetou“ ochorenia COVID-19. V júli 2019 sa uskutočnil posledný TDO v Drienici pri Prešove. Podobne ako v minulosti, aj na tomto TDO sa zúčastnilo 250 až 280 účastníkov. Žiaľ, k formátu TDO, medzigeneračného a duchovného stretnutia bratov, sestier, detí, mládeže a priateľov sa nebolo možné tentoraz vrátiť.

Prvým dôvodom boli pandemické obmedzenia. Neboli dané jasné pravidlá organizovania hromadných podujatí. Druhým dôvodom je miesto. Na Slovensku sme nenašli areál vhodný na zorganizovanie takého náročného programu – priestorovo ani finančne. (Ani Drienica nebola ideálnym riešením.) Preto sme v tomto konferenčnom období na Slovensku zorganizovali dva Biblické týždne.

Prvý BT sa uskutočnil v Starej Ľubovni v júli 2022, s rečníkom Alexejom Muráňom a témou „Kristus v kráľovských knihách“, s účasťou 150 účastníkov. Druhý BT sa uskutočnil v Svite v júli 2023, s rečníkom Michalom Fulierom a témou „Apokalypsa bola včera“, v počte 90 účastníkov.

konferencia slovenského združenia

Formát TDO dáva priestor rôznym spôsobom sprirituality. Každý z účastníkov tam môže nájsť formu spirituality, ktorá mu je najbližšia. Preto je návrat k TDO v nasledujúcom období veľmi žiaduci. Aj keby sa nepodarilo nájsť vhodný areál, pre cirkev je veľmi dôležité zachovať letný týždeň zameraný na spoločnú spiritualitu a spoločné štúdium Biblie v akomkoľvek formáte.

Transformácia inštitúcií

Slovenské združenie je intenzívne zapojené do vedenia inštitúcií. Na Slovensku pôsobia tri inštitúcie, a to Štúdio Nádej (ŠN), ADRA a vydavateľstvo Advent-Orion (AO). Aj keď inštitúcie cirkvi spadajú pod zodpovednosť ČSÚ CASD, z pohľadu práva SR vedenie inštitúcií spadá pod vedenie CASD, SZ. Počas tohto konferenčného obdobia prechádzali všetky inštitúcie CASD, SZ určitou formou transformácie.

Školenia pre zbory

V konferenčnom období 2019 – 2024 sa zbory mohli zapojiť do dvoch on-line školiacich a vzdelávacích programov.

Small group ministry (služba malých skupiniek)

V roku 2022 sa uskutočnilo školenie zamerané na výchovu a vzdelávanie vedúcich malých skupiniek. Šlo o únné školenie, organizované Oddelením osobnej služby ČSÚ CASD. Garantom školenia bol profesor Fakulty misiológie na Univerzite vo Friedensau, László Szabó. Na školení sa zúčastnilo takmer 90 slovenských účastníkov. Bolo to praktické školenie, ktoré vybavilo účastníkov schopnosťou pripraviť

a viesť skupinku záujemcov o biblické štúdium. Do budúcnosti má cirkev v absolventoch SGM vedúcich skupiniek, s ktorými môže počítat pri zakladaní malých skupiniek alebo domácich zborov.

ATI

Na jeseň v roku 2022 otvorilo ATI dvojročný vzdelávací program pre ČSÚ CASD. Pomer účastníkov vzdelávacieho programu ATI bol 100 záujemcov z ČR a 30 zo Slovenského združenia.

Starší zborov

Vedenie CASD, SZ sa pravidelne raz za rok stretáva so staršími zborov. Ide o víkendové stretnutie, ktoré slúži na duchovné povzbudenie starších zborov, na ocenenie ich služby a na vzdelávanie pre službu staršieho zboru. Za konferenčné obdobie boli zrealizované tri víkendové stretnutia starších zborov, na ktorých sa zúčastnil predseda ČSÚ CASD, brat Mikuláš Pavlík.

Záver

Boh vo svojej milosti previedol cirkev cez celosvetové krízy, ktoré vznikli v konferenčnom období 2019 – 2024. Nikto z nás nevie, aké udalosti a krízy môžeme očakávať v budúcnosti. Ako veriaci vieme jedno, Boh sa stará o svoju cirkev.

Postarajme sa, aby sme mali srdcia naplnené mocou Ducha Svätého. Postarajme sa, aby naše mysle boli naplnené Božím slovom.

Postarajme sa, „aby sme boli šlachetnejší ako doteraz a prijali Slovo s celou ochotou a skúmali Písmo každý deň, či je tomu tak“ (Sk 17,11; parafráza).

(Redakčne skrátené)

Zhrnutie správy tajomníka SZ CASD

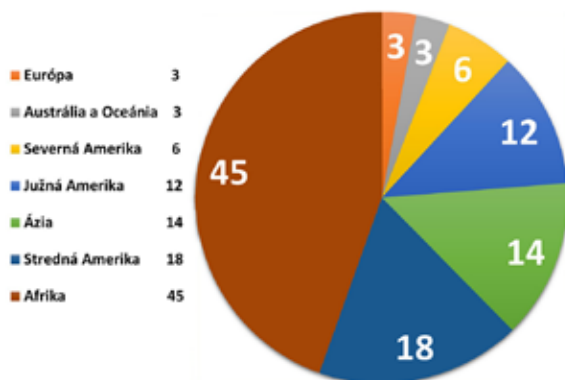
Daniel Márfoldi, tajomník Slovenského združenia CASD

1) Cirkev v číslach

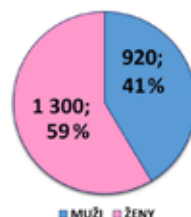
Na začiatku chcem pripomenúť, že Cirkev adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie je v kontexte celosvetovej cirkvi **iba súčasťou približne 3 %** všetkých členov cirkvi **v celej Európe** z celosvetovej členskej základne, ktorú tvorí viac ako **22 miliónov** mužov a žien.

Cirkev adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie bola založená **v roku 1969 s počtom členov 1 519**. Počas celého svojho doterajšieho trvania dosiahla členská základňa

Celosvetová cirkev - "101-členný zbor"



Počet mužov a žien v SZ CASD
k 31. 12. 2023



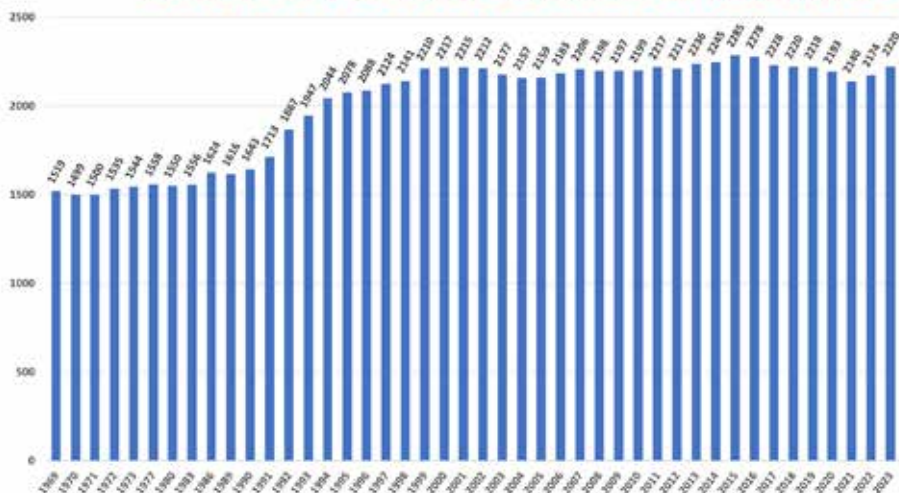
cirkvi svoju najvyššiu métu koncom roku 2015, a to v počte 2 285 členov.

Na začiatku nášho konferenčného obdobia, začiatkom roku 2019, cirkev evidovala 2 220 členov a na konci roku 2023 bol počet členov opäť rovnaký, teda 2 220. Z celkového počtu členov k 31. 12. 2023, v počte 2 220, evidujeme **1 300 žien, čo je 59 % a 920 mužov, čo je 41 %**. K 31. 12. 2023 bol priemerný vek člena Cirkvi adventistov siedmeho dňa, SZ 53,52 roka. Priemerný vek návštevníka bohoslužieb v cirkevných zboroch CASD, SZ bol k 31. 12. 2023 **43 rokov**. U mužov to bol vek **41 rokov** a u žien **45 rokov**.

Do spoločenstva cirkvi bolo počas tohto obdobia prijatých reálne **229 ľudí**. Súčasťou tohto počtu je **222 pokrstených ľudí**. Z nich 67 pochádza

konferencia slovenského združenia

Počet členov SZ CASD od roku 1969 po rok 2023



z adventistických rodín, 151 z neadventistických rodín a 4 z nich sú opätovne pokrstení. 7 ľudí bolo prijatých do cirkvi na základe vyznania.

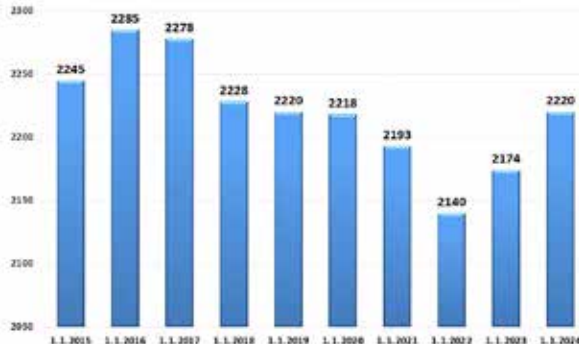
V kolónke prepustených členov sme od začiatku roku 2019 do konca roku 2023 zaznamenali reálny počet 220. Do tejto kategórie patria úmrtia, a to v počte 162 a vylúčenia z cirkvi v počte 58.

Čo sa týka prijatia ľudí do cirkvi z pohľadu jednotlivých oblastí, číselne bola na tom najlepšie **Východoslovenská oblasť**. V nej bolo prijatých 121 ľudí (z toho 34 adventistov, 84 neadventistov, 2 opätovné krsty, 1 vyznanie viery), potom **Stredoslovenská oblasť**, kde bolo 58 prijatých (24 adventistov, 31 neadventistov, 1 opätovný krst, 2 vyznania viery), a nakoniec **Západoslovenská oblasť**, kde bolo 50 prijatých (9 adventistov, 36 neadventistov, 1 opätovný krst, 4 vyznania viery). Do celkovej skupiny 375 „prijatých“ ľudí do cirkvi patrí aj skupina v počte 146 ľudí prijatých

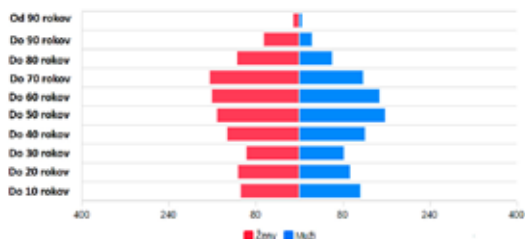
listom, kde ide o prevody členstva medzi jednotlivými cirkevnými zbormi.

Ohľadom úbytku z cirkvi po jednotlivých oblastiach, v **Stredoslovenskej oblasti** bol zaznamenaný počet „prepustených“ členov 74, z čoho išlo v 58 prípadoch o úmrtie a v 16 prípadoch o vylúčenie. **Západoslovenská oblasť** zaznamenala 75 prepustených, z toho 42 úmrtí a 33 vylúčení. Vo **Východoslovenskej oblasti** bolo

Počet členov SZ CASD od 1.1.2015 do 1.1.2024



VEKOVÁ ŠTRUKTÚRA ÚČASTNÍKOV BOHOSLUŽIEB SZ CASD V ROKU 2023



71 prepustených, z toho 62 úmrtí a 9 vylúčení. Do celkovej skupiny 375 „prepustených“ ľudí z cirkvi patrí aj skupina 155 ľudí prepustených listom, kde ide o prevody členstva medzi jednotlivými cirkevnými zbormi.

Po zosumarizovaní týchto dvoch kategórií, teda „prijatí“ 229 do cirkvi a „prepustení“ 220 z cirkvi, sa dostávame ku kolónke rastu cirkvi, ktorá by mohla vykazovať **rast o 9 členov**. Presnejšie, cirkev opustilo o 9 členov menej, ako prišlo. Žiaľ, úplne rovnaký rozdiel 9 členov je aj u tých, ktorí boli prijatí a prepustení listom, ale v opačnom garde. Z toho vyplýva, že v zahraničí nám skončilo o 9 ľudí viac, ako k nám zo zahraničia prišlo. Z toho dôvodu sa v konečnom dôsledku dostávame **k číslu nula**, ktoré vyjadruje rovnaký stav počtu členov na začiatku konferenčného obdobia a na konci konferenčného obdobia.

Pokiaľ ide o rast cirkvi po jednotlivých oblastiach, najlepšie na tom bola **Východoslovenská oblasť** s počtom 44 členov. Ostatné dve oblasti zaznamenali pokles členov, a to **Západoslovenská oblasť** o 24 členov a **Stredoslovenská oblasť** o 20 členov.

Keď sa však pozrieme na graf rastu cirkvi za posledné dve konferenčné

obdobia, potom vykazuje **Východoslovenská oblasť** rast o 85 členov, **Západoslovenská oblasť** pokles o 34 členov a **Stredoslovenská oblasť** pokles až o 76 členov. Celkovo sa tak dostávame **k poklesu členov o 25**, keď porovnáme stav na začiatku roku 2015 a na konci roku 2023.

Cirkev bola v celom konferenčnom období v „pohybe“. V niektorých zbormi, resp. skupinách, prebehla reorganizácia. Buď sa zrušili skupiny (Badín, Nitra 2, Markuška, Rimavská Sobota), alebo sa pretransformoval zbor na skupinu (Blatné Remety pod materský zbor Michalovce). Naopak, vznikla nová skupina Veľký Krtíš, pod materským zborom Lučenec. Počet členov v cirkvi pomaly klesá, môžeme povedať, že od roku 1999. Niektoré zbory evidentne starnú a je pravdepodobné, že tento trend bude pokračovať. K dnešnému dňu evidujeme na Slovensku **42 zborov a 8 skupín**.

2) Výbor Slovenského združenia

V priebehu konferenčného obdobia sa uskutočnilo **23 zasadnutí** Výboru Slovenského združenia CASD, z nich sa **8 stretnutí uskutočnilo online**, formou videokonferencie a **8-krát hlasovali členovia výboru SZ CASD per rollam**. Dohromady sa za celé konferenčné obdobie prerokovalo **355 bodov agendy** a prijalo množstvo dôležitých rozhodnutí pre chod cirkvi, jej oddelení a inštitúcií.

3) Spolupráca so Slovenskou biblickou spoločnosťou

Cirkev adventistov siedmeho dňa je riadnym členom Slovenskej biblickej

konferencia slovenského združenia

spoločnosti (ďalej SBS). Toto členstvo nám umožňuje podieľať sa na biblickej práci, príprave a šírení Biblií. Cirkve mala svojho zástupcu aj v prekladateľskej komisii (**Augustín Štefanec**), ktorý sa podieľal na príprave textu Ekumenického prekladu Biblie. Aj vďaka jeho prínosu je dnes tento text Biblie v súčasnej podobe. Od roku 2015 zastupuje CASD vo výbore SBS tajomník CASD Daniel Márfoldi, ktorý bol koncom roku 2021 zvolený za predsedu výboru Slovenskej biblickej spoločnosti.

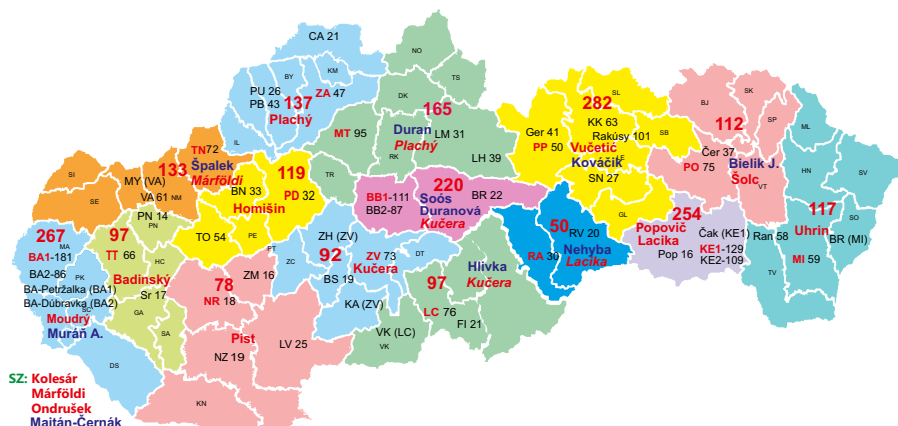
SBS vytvorila pracovnú skupinu, ktorá počas rokov 2016 a 2017 pripravila štvrté opravené vydanie Ekumenickej Biblie. Jej členmi boli: Pavel Vilhan, vedúci pracovnej skupiny z Rímskokatolíckej cirkvi, Albín Masarik z Bratskej jednoty baptistov a **Daniel Horničár** z Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Ekumenická Biblia je momentálne dostupná v mnohých formátoch a prevedeniach, od rodinného až

k vreckovému. Veľkej obľube sa tešia Biblie určené ženám s názvom **Inšpiruj sa** a mužom s názvom **Poznámková Biblia**. SBS v spolupráci so Štúdiom Nádej pripravila audio Bibliu, o ktorú je veľký záujem. V ďalšom kroku je rozpracovaný projekt verzie pre slabozrakých, kde je zatiaľ k dispozícii kompletná Nová Zmluva a kniha Genézis. Dôležitým projektom je príprava a postupné zverejňovanie Biblických príbehov pre nepočujúcich na webových stránkach SBS.

Záver

Záverom chcem poďakovať bratom a sestrám v zboroch za ich obetavú službu, kolegom zborovým tajomníkom a kazateľom za skvelú spoluprácu, a predovšetkým Pánu Bohu za jeho nesmiernu milosť, lebo ako Písmo hovorí: „*Jemu jedinému, múdremu Bohu, skrze Ježiša Krista sláva naveky. Amen.*“ (Rim 16,27)

Rajóny kazateľov na Slovensku 2023-4Q



Zhrnutie správy hospodára SZ CASD

Samuel Ondrušek, hospodár Slovenského združenia CASD

Správa hospodára je v prvom rade vyjadrením vďačnosti Bohu za finančné zabezpečenie cirkvi spôsobom, ktorý je nezávislý od vonkajších okolností mimo cirkví – vo forme desiatok a dobrovoľných darov. Zároveň chcem vyjadriť poďakovanie spoluveriacim a priateľom cirkvi za ich obetavosť a vernosť vo finančných záležitostiach.

Tiež chcem poďakovať spolupracovníkom a spolupracovníčkam, ktorí sa počas tohto päťročného obdobia starali o financie cirkvi na jej rôznych úrovniach života, či v zboroch alebo na Slovenskom združení.

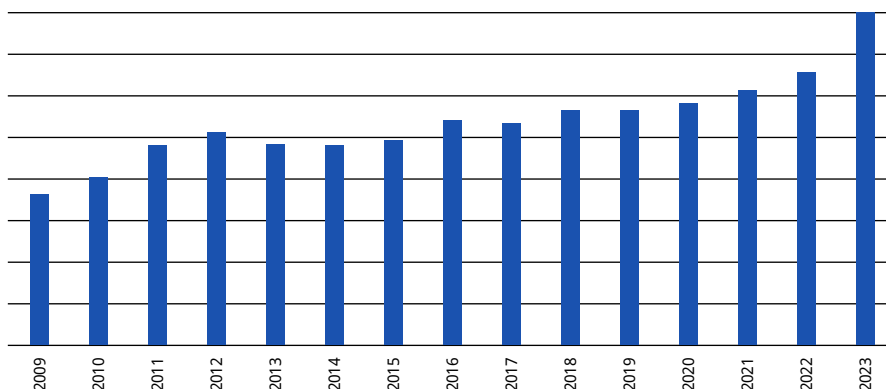
Výnosy (príjmy)

Základnú časť príjmov tvoria desiatky, potom dobrovoľné dary, príspevky Československej únie (ČSÚ), príspevky Ministerstva kultúry SR (MK SR) a výnosy z prenájmu nehnuteľností (bytov a vedľajších priestorov zborov).

a) Desiatky

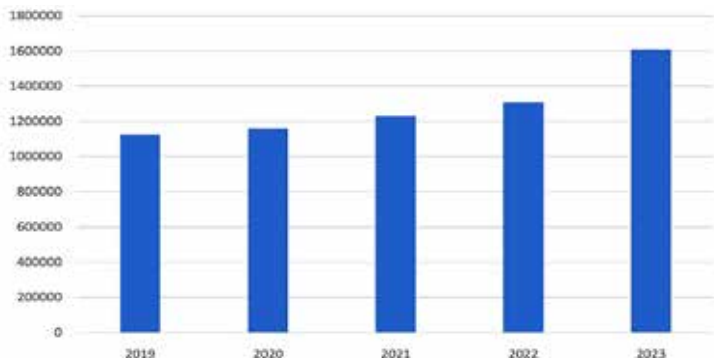
Desiatky, ako Bohom ustanovený spôsob materiálneho zabezpečenia cirkvi, sú prejavom vernosti Bohu a dôvery v jeho zaslúbenie: „Prineste celý desiatok do zásobárne, aby bol pokrm

Dlhodobý vývoj desiatkov v rokoch 2009 – 2023



konferencia slovenského združenia

Desiatky za konferenčné obdobie v rokoch 2019 – 2023



v mojom dome a týmto ma vyskúšajte...” (Mal 3,10)

Väčšina členov je v otázke desiatkov verná. Sú však členovia, ktorých nespokojnosť s niektorou oblasťou života cirkvi sa premietne do toho, že svoje desiatky začnú dávať na rôzne druhy charity, čo už nie sú desiatky, prípadne desiatky prestanú dávať úplne.

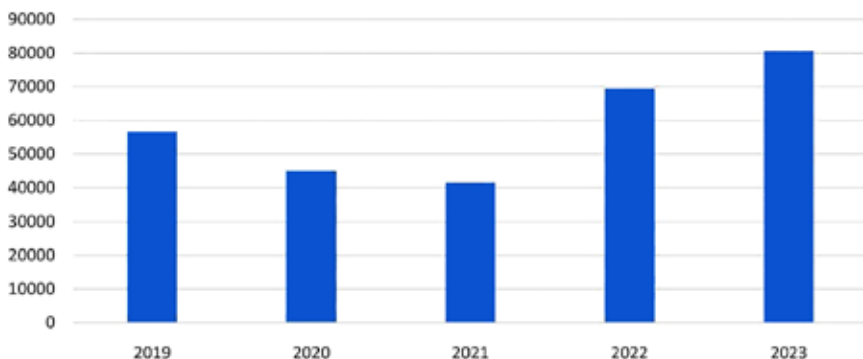
V priebehu medziročného nárastu desiatkov od roku 2019 išlo o nárast niekoľkých percent v rozmedzí od 2,54 % do 6,47 %. v poslednom roku 2023 sme zaznamenali pomerne vysoký nárast 22,81 % – v porovnaní

s predchádzajúcim rokom. Menší nárast v prvých štyroch rokoch konferenčného obdobia zrejme kopíroval nárast príjmu, ktorý odzrkadľoval pozvoľný nárast príjmov v spoločnosti a neistotu, ktorou celá spoločnosť prechádzala.

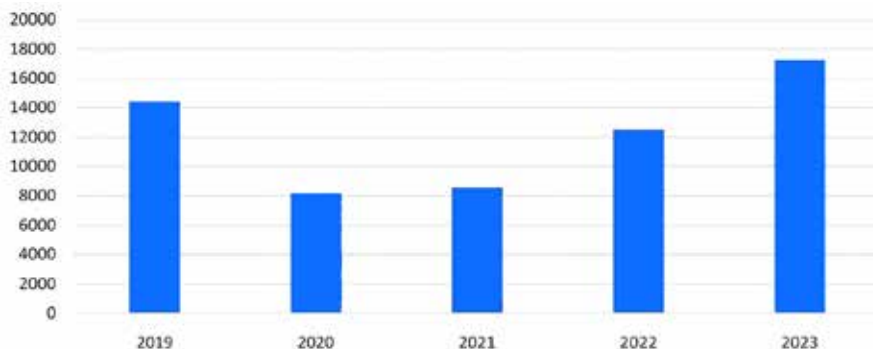
Ekonomické príčiny nárastu desiatkov súvisia s valorizáciou miezd a dôchodkov, ktorá bola reakciou na vysokú infláciu v roku 2023. Duchovné príčiny ovplyvňujúce nárast desiatkov v roku 2023 (aj keď sa žiaden formálny prieskum v tejto otázke v cirkvi nerobil):

- nárast dôvery v cirkev,
- krsty a rast členskej základne,

Misijné zbierky



Dary 13. soboty



- štúdium Biblie a sobotných úloh o téme desiatkov,
- väčší počet rozhodnutí byť verný Bohu v tejto oblasti duchovného života.

b) Misijné a iné zbierky

Misijné zbierky, alebo zbierky sobotnej školy, sú zbierky, ktoré prispievajú na celosvetovú misiu cirkvi, organizovanú Generálnou konferenciou. Jeden z účelov, na ktoré sa misijné zbierky používajú, je Adventné rádio, ktoré je schopné z ostrova Guam zasiahnuť od blízkeho východu až po ďaleký východ krajiny, ktoré sú prevažne islamské.

Pokles misijných zbierok v roku 2021, až na 73 % v porovnaní s rokom 2019, bol zapríčinený zatvorením modlitební počas covidového obdobia. v tomto čase sa zborové zbierky nekonali. v súvisi s covidovým obdobím by som chcel obzvlášť poďakovať členom, ktorí mali na pamäti, že napriek okolnostiam je potrebné aj naďalej platiť plyn, elektrinu, vodu a pod. podľa harmonogramu nastavených platieb. Zavolali kazateľa, prípadne iného činníka výboru zboru a odovzdali mu svoje dary, aby boli platby ďalej uhrádzané. Chcel by

som im obzvlášť poďakovať za skutočne správcovského ducha.

Pri poklese príjmu zboru počas covidového obdobia boli kľúčovým faktorom prekonania situácie finančné rezervy zborov. Vďaka nim neboli ohrozené zborové záväzky voči dodávateľom energií. Poučením pre všetkých je nutnosť hospodárenia s vytvorením rezervy na nepriaznivé časy.

Dary 13. soboty, ktoré majú z globálneho charakteru špecifické určenie na jednotlivé misijné projekty v určených lokalitách, mali okrem prirodzeného poklesu počas covidového obdobia klesajúcu tendenciu v roku 2022, v porovnaní s rokom 2019. V poslednom roku sa trend zmenil a dary sa zvýšili.

Dary modlitebného týždňa, ktorý prebieha v závere roka ako vyjadrenie vďačnosti za prijaté požehnania, podobne po poklese cez covidové obdobie majú všeobecne stúpajúcu tendenciu.

c) Finančné prostriedky ČSÚ

SZ dostáva od ČSÚ finančné prostriedky, ktoré majú špecifické určenie, napr. pre mládež, Pathfinder, Štúdio Nádej, ADRA a pod. Od roku 2013 dostáva SZ na svoju činnosť finančné

konferencia slovenského združenia

prostriedky od ČSÚ, ktoré sú nedesiatkové peniaze. Vzhľadom na to, že ide o nedesiatkové, sú používané na stavebné zámery SZ (ich výška je v grafe na strane 18).

Tieto majú a budú mať klesajúcu tendenciu až do roku 2042, kedy by sa mali skončiť.

d) Finančné prostriedky Ministerstva kultúry SR

Finančné prostriedky MK SR boli pôvodne poskytované na dva účely, a to platy duchovných a chod ústredia cirkvi. Nikdy sme nepoberali žiadne financie na platy duchovných, kazateľov, nakoľko vychádzame z biblického učenia o desiatkoch. Príspevky na chod ústredia cirkvi, Slovenského združenia (SZ) sa používajú na platenie miezd a odvodov pre neduchovenských pracovníkov SZ. Po zmene zákona o financovaní cirkví sa nerobí rozdiel medzi pôvodnými dvomi kategóriami a finančné prostriedky môžu byť použité aj na činnosť cirkvi. Výška príspevku MK SR je odvodená z pôvodnej sumy určenej na chod ústredia.

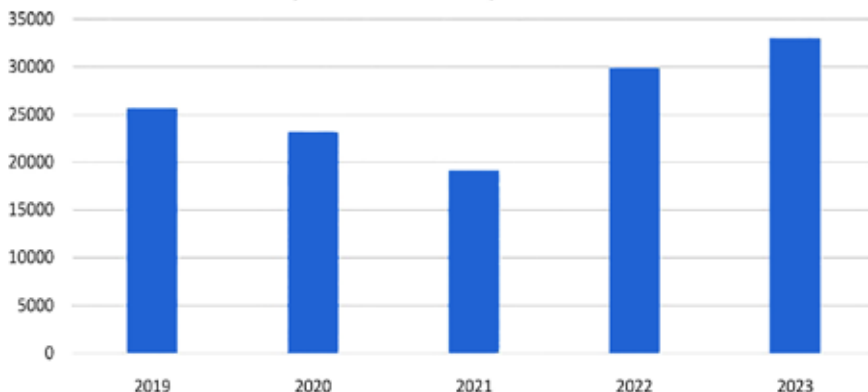
Náklady (výdaje)

a) Desiatky a ich použitie pre jednotlivé zložky cirkvi a inštitúcie

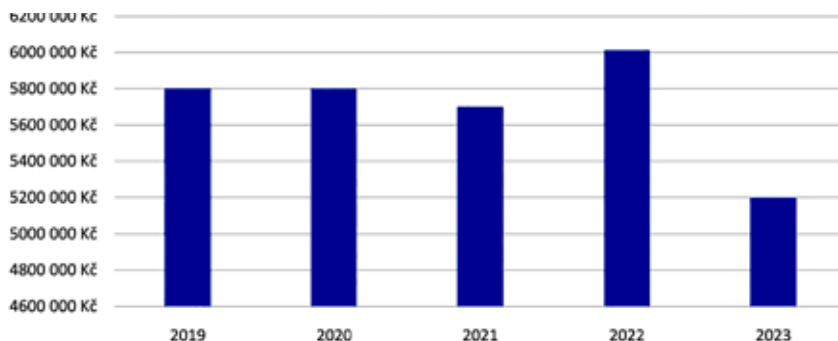
Použitie desiatkov je pre organizačnú štruktúru cirkvi dané a v základných kritériách sa nemení. Hlavné členenie na rozdelenie desiatkov je takéto: približne tri štvrtiny prijatých desiatkov zostáva na SZ, zostatok je rozdelený na ČSÚ, divíziu/GK a inštitúcie. To, čo zostáva na SZ, je použité na náklady spojené s kazateľmi, na činnosť cirkvi a na chod sídla SZ. V priebehu konferenčného obdobia sa znížili celkové odvody desiatkov zo SZ z 25 % na 23 %. Ale niektoré aktivity, ktoré dovtedy finančne zastrešovala ČSÚ, po zmene v odvodoch zastrešuje SZ.

Desiatky, ktoré zostávajú na SZ, sa delia na činnosť cirkvi v jednotlivých oddeleniach, na korešpondenčný kurz, knižných evanjelistov, na náklady spojené s kazateľmi (mzdy, odvody a cestovné) a ostatné výdavky ako energie, kancelárske potreby, telekomunikačné služby a internet, daň z nehnuteľnosti z budov vo vlastníctve cirkvi, mzdy

Dary modlitebného týždňa



Príspevok ČSÚ na činnosť



a odvody administratívnych pracovníkov atď.:

- kazatelia 50 %,
- knižná evanjelizácia 6 %,
- korešpondenčný kurz 1,5 %,
- oddelenia 18,5 %,
- ostatné 24 % (energie, kancel. potreby, daň z nehn., mzdy ostatných pracovníkov).

b) Oddelenia cirkvi

Základné oddelenia cirkvi sú uvedené v ďalšej tabuľke, aj s čerpaním finančných prostriedkov za jednotlivé roky.

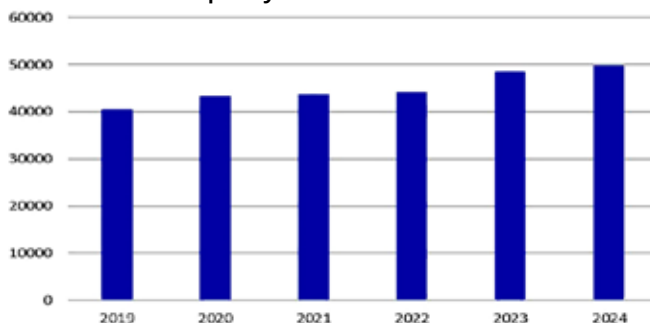
Rozpočet oddelení sa robí podobne ako celkový rozpočet pre SZ na jeseň na nadchádzajúci rok tak, že jednotlivé

požiadavky vedúcich oddelení prehodnocuje vedenie SZ a podľa množstva prostriedkov, ktoré je možné vyčleniť na oddelenia, sa jednotlivé požiadavky upravujú. O takomto návrhu vedenia SZ rozhoduje finančná komisia a nakoniec schvaľuje výbor SZ.

V činnosti cirkvi, zvlášť pre Oddelenie osobnej služby, teda misie, veľmi napomáha Maranatha, prostredníctvom riaditeľa Juraja Túróciho. Jeho angažovanosť sa prejavuje v aktivitách programu Youth For Jesus, ale aj v podpore stolčekovej evanjelizácie.

Vedľajšou činnosťou cirkvi je pomoc pri budovaní cirkevných budov a modlitební v Bolívii, ktorá je organizovaná

Príspevky MK SR 2019 – 2024



Miloslavom Jurečkom a pozostáva zo zhromažďovania finančných prostriedkov na zakúpenie stavebného materiálu a z organizovania dobrovoľníkov na pomoc pri výstavbe modlitebni.

Desiatky, ktoré zostávajú na SZ, sa delia na činnosť cirkvi v jednotlivých oddeleniach, na korešpondenčný kurz, knižných evanjelistov, náklady spojené s kazateľmi (mzdy, odvody a cestovné) a ostatné výdavky ako energie, kancelárske potreby, telekomunikačné služby a internet, daň z nehnuteľnosti z budov vo vlastníctve cirkvi, mzdy a odvody administratívnych pracovníkov atď.

Hospodárenie zborov

Zbory CASD, SZ, prostredníctvom svojich pokladničiek a pokladníkov, vedú jednoduché účtovníctvo v elektronickej podobe programu Easy (okolo 35) alebo v písomnej podobe pokladničných deníkov (ostatní). Desiatky a rôzne účelové zbierky odvádzajú zbory na SZ. Zborové zbierky slúžia na potreby miestneho zboru, na pokrytie priebežných nákladov (plyn, elektrina, voda...), na aktivity zboru v oblasti misie, kresťanského domova, mládeže a pod. a na bežnú údržbu a opravy zboru.

Pre zákonnú požiadavku audítorov, a to, že účtovníctvo zborov musí byť včlenené do účtovníctva SZ ako jediného právneho subjektu voči štátu, bola prijatá účtovníčka, ktorá jednoduché účtovníctvo zborov zapisuje do podvojného účtovníctva SZ, zároveň kontroluje správnosť a súlad toku financií medzi zborní a SZ a usmerňuje pokladníčky a pokladníkov vo veci účtovníctva. Prax ukázala, že ide o oveľa efektívnejší spôsob ako nami robené školenia pokladníkov.

Personálny rozmer ekonomického oddelenia

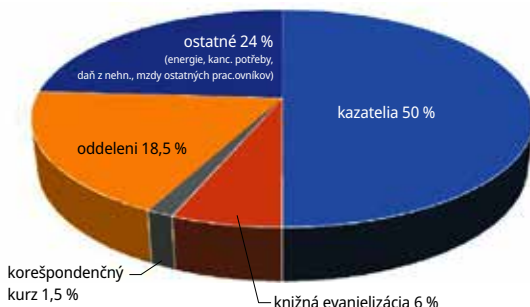
Vzhľadom na nárast práce ekonomického oddelenia v priebehu rokov je nevyhnutné, aby na SZ boli zamestnané dve účtovníčky. Objem ekonomickej agendy rokmi pribúda, no personálne obsadenie zostávalo rovnaké. Do budúcnosti je potrebné nájsť druhú účtovníčku buď v cirkvi, alebo v neziskovom sektore.

Záver

Na záver by som chcel opäť poďakovať Bohu za desiatkový systém, za vieru, ktorou vedie veriacich podieľať sa na živote a chode cirkvi, za požehnanie, ktoré udeľuje každému vernému členovi či priateľovi cirkvi, ktorí ju finančne podporujú.

Podobne chcem opäť poďakovať všetkým, ktorí sa v priebehu týchto piatich rokov podieľali na spravovaní finančných záležitostiach cirkvi, bývalým aj súčasným pokladničkám a pokladníkom zborov a spolupracovníckam SZ. Vzájomnou spolupracou sa podieľame na plnení duchovného poslania cirkvi vo vzťahu k veriacim i vo vzťahu k okoliu.

Rozdelenie desiatkov na SZ



Ukrajina – dva roky pomoci

Martina Špinková, koordinátorka PR aktivit a dárcovství ADRA ČR

Dva roky válečného konfliktu na Ukrajině se projevily v životě každého z nás. Někdo už je nelepšícími se zprávami unaven, další naopak vše stále sleduje a o situaci diskutuje, někteří s finanční podporou už před časem skončili, jiní si naopak prodloužili pravidelné dárcovství v bance na několik příštích let. A co my v Adře ČR?

Pociťujeme na sobě konkrétní příběhy, zápasy a utrpení lidí, kterým pomáháme, a chceme, aby mohli, alespoň v rámci možností, žít důstojným životem. Zároveň si uvědomujeme velkou vděčnost za:

- štědrost našich dárců, kteří darovali za 2 roky na pomoc 250 mil. Kč,
- naši pomoc, která se dostala k 313 tisícům lidí,
- zlepšení života uprchlíků, kteří přišli do ČR, a to díky 3 139 akcím, do nichž se zapojilo přes 10 529 dětí a dospělých.

Naše pomoc lidem na Ukrajině se postupně měnila: od akutní humanitární pomoci či evakuace ohrožených lidí jsme se zaměřili na opravy a technické zajištění dostatečného tepla, světla, vody a vybavení v kolektivních centrech pro tzv. vnitřní uprchlíky (lidí, kteří museli opustit své domovy, ale chtějí či potřebují zůstat na Ukrajině). Až do června 2023 jsme podporovali čtyři kolektivní centra, v současnosti podporujeme jedno kolektivní centrum v Čerkaské oblasti.

Mimo kolektivní centra jsme se podíleli na opravách poničených domů, kde bylo nutné provést výměnu oken a dveří. Dodávka 30 generátorů a 58 přímotopů pomohla 94 dětem v sirotčinci v Čynadijovu i dospělým v Doněcké, Poltavské a Oděské oblasti.

Chlapec hrající si v ruinách



Instalovali jsme celkem 3 biologické čistírny odpadních vod, vybudovali vrtý na pitnou vodu a provedli opravy kanalizací (např. v obci Čynadijovo jsme zajistili vodu pro 2 000 osob, v obci Obava jsme vybudovali vrt a septik pro školku, v obci Ardonovo vrt a septik pro školu se 141 žáky).

Kachovka – velké problémy si vyžádaly rozsáhlejší pomoc

Nadyia a její rodina byli ve svém domově v Chersonské oblasti, když byla vyhozena do povětří vodní elektrárna Kachovka. V chaosu a pro svou bezpečnost se po dva dny ukrývali v podkroví. Byl to pro ně traumatický zážitek, voda byla všude v domě i okolo něj. Oba dny strávili v chladném prostoru a nevěděli, co mají dělat a co je čeká. Zachránila je Nadyina sousedka, která je vyzvedla lodí a odvezla na místo, kde si je převzali tamní záchranné složky. Vesnice, kde Nadyia žila, byla povodní téměř zničena a zůstala neobyvatelná. Opravit a přestavět dům, kde rodina žila, je takřka nemožné. Žijí teď proto v náhradním bydlení, které poskytuje ADRA Ukrajina. Za bezpečí a zázemí v těžké situaci jsou všichni velmi vděční.

Bylo potřebné ihned začít se zajištěním dodávek pitné vody a zařízení na filtraci. V obci Novolatovka jsme instalovali systém na úpravu vody, díky kterému získalo přístup k pitné vodě na 400 žáků místní školy a dále více než 300 seniorů a osob se zdravotním handicapem. Dva vrtý na vodu jsme realizovali v obci Sofijivka. Jeden vrt na technickou vodu o hloubce 100 metrů zajišťuje užitkovou vodu pro místní školu s cca 800 žáky a zaměstnanci. Druhý vrt na pitnou vodu o hloubce 78 metrů zásobuje nezávadnou vodou 6 000 lidí v Sofijivce. Celkem jsme po



zničení Kachovky pomohli více než 12 000 osobám.

Obnova
bydlení

Pomoc uprchlíkům v kolektivních centrech v Gruzii a Moldavsku

V Gruzii jsme poskytli ukrajinským uprchlíkům potravinovou pomoc, vouchery na potraviny a léky v hodnotě 2 miliony korun. v Moldavsku pomáháme celkem 3 000 lidem, připravili jsme potravinovou pomoc, hygienické pomůcky a 2 kamiony inkontinenčních pomůcek. Dodali jsme potřebné matrace a polohovací zdravotní postele.

Pomoc uprchlíkům v České republice

Díky síti dobrovolnických center ADRA mohla specifická pomoc přichozím z Ukrajiny probíhat lokálně. V Liberci jsme kromě integračních aktivit v podobě pravidelných jazykových kurzů, klubů pro děti a výletů zajistili opakované individuální psychologické poradenství 30 ukrajinských rodinám.

V několika městech proběhly s Adrou společné příměstské tábory a sportovní akce pro české (1 484) i ukrajinské děti (976).

Buča,
kolektivní
centrum



Co bude dál?

Až do dubna 2024 pokračujeme v naší „zimní“ pomoci, tedy v opravách budov a distribuci humanitárních balíčků. Budeme se podílet na obnově infrastruktury ve východních oblastech Ukrajiny – půjde např. o opravy odpadů, hloubení studní, výstavbu kanalizace, budeme kontrolovat i kvalitu vody. Ve spolupráci s dalšími pobočkami ADRA budeme distribuovat materiální pomoc a podporovat kolektivní centra. A jako vždy budeme připraveni reagovat, pokud nastane neočekávaná krize či mimořádná událost.

Co bude dál? Nevíme. Ale víme, proč a pro koho to všechno děláme: pro lidi, jako je Olena, která s Adrou rok pomáhala uprchlíkům v České republice a pak se rozhodla vrátit domů do Kyjeva. Dny na přelomu roku strávila (opět) kvůli ostřelování v koupelně a napsala nám: „Odvaha se již často mísí s únavou a vyčerpáním těla i duše.“

Děkujeme všem dárcům, kteří se i přes vleklou konfliktu nestávají lhostejnými a nadále spolu s námi pomáhají.

Všem trpícím lidem i všem kolegům a kolegyním z týmu ADRA Ukrajina upřímně přejeme, aby co nejdříve mohli prožívat toto vyznání:

„Pokojně uléhám, pokojně spím, ty sám, Hospodine, mě chráníš v bezpečí.“
Žalm 4,9

Novo-
grigo-
rovka



Veřejná sbírka na pomoc lidem na Ukrajině: www.darujme.cz/sosadra

Zpráva z výboru Česko-Slovenské unie

Peter Čík, tajemník ČSU CASD

Administrativní rozhodnutí

Příručka duchovenské služby

- Předseda Česko-Slovenské unie Mikuláš Pavlík představil návrh konečné podoby Příručky duchovenské služby, který byl následně výborem unie schválen. Návrh Disciplinárního řádu bude představen na příštím jednání.

Příprava konference ČSU (3. března a 12. května 2024)

- Výbor unie schválil program a agendu konference.
- Výbor unie dále schválil navržené změny v Jednacím a organizačním řádu unie i sdružení a záměr navržených změn v Ústavě. Na příštím jednání bude předložen návrh finální verze Ústavy ke schválení.
- Předseda unie představil způsob, jakým byly plněny úkoly, které zadala konference Česko-Slovenské unie v roce 2019.
- Na jednání byly předloženy následující dokumenty:
 - Metodika pro volbu členů přípravného výboru,
 - Metodika pro volbu členů jmenovacího výboru,
 - Metodika pro volbu členů výboru pro pověření,

- Metodika pro volbu členů výboru pro změnu ústavy.
- Výbor unie schválil návrh unijní rady na složení nového výboru unie, který bude předložen delegátům konference unie ke zvážení: 3 administrátoři unie, 3 předsedové sdružení, 3 kazatelé (jeden z každého sdružení), 9 laických členů církve (2 ze Slovenského sdružení, 3 z Českého sdružení a 4 z Moravskoslezského sdružení).
- Agendu a program obdrží delegáti v písemné podobě na místě zasedání konference v Brně. Další materiály ke konferenci budou k dispozici delegátům pouze v elektronické podobě.
- Výbor unie schválil jmenný seznam delegátů a hostů konference ČSU.

Hospodářská rozhodnutí

- Výbor unie schválil návrh na dodatečné změny ve Finančním řádu CASD.
- Hospodář Česko-Slovenské unie Marek Škrla představil zprávu o hospodaření církve.
- Byly podány informace ohledně přípravné fáze na rekonstrukci domu Nad Olšinami v Praze.

Boží sen o míru a pokoji

Oldřich Svoboda, Adventistický teologický institut

„I have a dream... (Mám sen...)“ Těmito slavnými slovy začínala památná promluva Martina Luthera Kinga Jr., kterou přednesl 28. srpna 1963 ze schodů washingtonského Lincolnova památníku. V tomto jedinečném projevu vyjádřil svou vizi, svůj velký sen, že jednoho dne bude jeho země místem, kde se lidé nebudou dělit, milovat či nenávidět podle své etnické příslušnosti či barvy pleti. Sen o míru a pokoji mezi lidmi, navzdory jejich rozmanitosti.

Stejný sen měl a má i Bůh. Jak při pohledu na celý svět, tak specificky při pohledu na jedinečný židovský národ a ostatní, tzv. „pohanské“ národy. Vztahy mezi těmito etniky, která se často dělila na „my“ a „oni“, byly v dějinách mnohdy velmi napjaté, ba až nepřátelské. A to nejen v době předkřesťanské, ale žel i v křesťanských dějinách. Křesťané si už od 1. století naší epochy kladli otázku, jaký vztah by měli Kristovi následovníci zaujmout k Abrahamovým potomkům, příslušníkům národa, který Bůh nazval svým vyvoleným. A jejich postoje mívaly (a mají) velmi odlišné podoby.

Na jedné straně byl v dějinách církve patrný postoj odmítavý, negativní. Dle úsudku mnoha „zbožných“ byl izraelský národ Bohem naprosto zavržen pro odmítnutí Krista a plně nahrazen křesťanskou církví. Na druhé straně

se v různých dobách objevovala mezi křesťany až jakási fascinace „předvelikonočním“ židovstvím (jako by Kristus nikdy nepřišel), která už v době apoštola Pavla vedla některé k přesvědčení, že člověk nemůže být spasen jen na základě víry v Krista, pokud nebude žít plně jako příslušník židovského národa. V posledních staletích se pak v evangelikálním prostředí objevuje ještě další specifický přístup (tzv. dispensacionalismus), který tyto skupiny zcela odděluje – s každou z nich měl a má Bůh svůj plán – a tyto dva plány se v podstatě navzájem téměř nedotýkají.

Smyslem tohoto článku ale není být systematickou studií (z oblasti eklesiologie), která by jednou provždy chtěla vyřešit otázku role církve a Izraele v Božím plánu. To je téma jistě velmi důležité a zaslouží si také naši pozornost, ale to by zasluhovalo delší a detailnější pojednání. V tomto kratším zamyšlení se podíváme jen na jeden specifický aspekt této problematiky – na to, o jakých vztazích (mezilidských, osobních) sní Bůh, když přemýšlí nad

svými dětmi z národa židovského i těch ostatních, které se k němu hlásí. Na to, po jakých vztazích mezi různými skupinami a etniky náš Pán touží. A také na to, jakou roli v tom sehrál a stále hraje Kristus.

List Efezským a Boží sen

Apoštol Pavel se ve svém dopise, který adresoval efezským křesťanům, soustředil právě na velký Boží sen či záměr, který chce zrealizovat. V úvodním chvalozpěvu (Ef 1) Pavel jasně mluví o Boží touze a záměru, „*jímž si předsevzal, že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu*“ (Ef 1,9.10). Bůh

vždy snil o obnově vztahů, které byly narušeny hříchem. Jak mezi ním a lidmi, tak i mezi různými skupinami lidí.

Toto velké usmíření a věčný mír je stále ještě, ve své plnosti, událostí budoucí. Ale podle svědectví apoštola Pavla je Božím snem, aby společenství Kristových následovníků, církev, byla ukázkou a „předchutí“ toho, jak Bůh dokáže usmířit lidi, navzdory jejich různosti. Ve 2. kapitole listu Efezským proto ukazuje, že toto usmíření je možné díky Ježíšově oběti za všechny – Židy i pohany, kterým přináší svou milost. Pro ty, kdo přijmou tuto nabídku, proto platí, že „*on [tedy Ježíš] dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje*“, aby „*z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil mír. Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství*“ (Ef 2,14–16).

Jen Bůh dokáže
vnést mír a pokoj
do rozbitých
vztahů.



Martin
Luther
King Jr.



Nikdo a nic jiného nedokáže vnést mír a pokoj do rozbitých vztahů. Proto Pavel o Kristu krásně říká, že „*v něm je náš mír*“, či ještě přesněji, jak říká doslova původní řecký text, „*On je totiž náš mír*“ (Ef 2,14).

Pavel následně pomocí několika velmi názorných obrazů ukazuje, jak vypadá „propojení“ a „usmíření“ těch, mezi nimiž byl po staletí tak velký rozdíl.

Kdysi a nyní

Většina čtenářů Pavlova dopisu do Efezu patřila mezi věřící, kteří neměli židovský původ (jako asi většina čtenářů tohoto článku). Apoštol se proto snaží vylíčit jejich vztah k Bohu a židovskému národu *před* Kristem a jeho obětí, i to, co se na tomto vztahu změnilo *po* kříži a díky němu.

Nejprve svým čtenářům připomíná, aby si vzpomněli, jak na tom oni sami kdysi byli. Podle něj původně „*byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele*“ (Ef 2,12). Podle řeckého textu byli ve vztahu k Bohu i k Izraeli doslova „*odcizení*“ (ř. *apellotriómēnoi*). Výraz, který ČEP překládá jako „společenství“, zní v řečtině *politeia* – tedy slovo, které se v běžné řečtině používalo

pro „občanství“ či „státní příslušnost“ k určité zemi či národu. Tito lidé tedy neměli s Izraelem nic společného, neměli tam „občanství“.

To však není vše. Žili také „*bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení*“ (Ef 2,12). Bůh dal svému jedinečnému lidu (Abrahamovým potomkům) v rámci svých smluv celou řadu úžasných zaslíbení, které si ale nikdo mimo tento národ, nemohl vztahovat na sebe. Jiné národy (ani ten náš) neměly nárok na zaslíbení plynoucí z této smlouvy. Pavel proto dodává, že tito lidé byli „*bez naděje a bez Boha na světě*“ (v. 12).

Jak ale již bylo zmíněno, do této situace rozdělení (etnického i náboženského) vstupuje Kristus. Vstupuje mezi ty, mezi nimiž vládlo „*nepřátelství*“ (Ef 2,16), které lidé sami nedokázali překonat. „*Přišel a zvěstoval mír*“ (Ef 2,17). A výsledky jeho působení na lidská srdce jsou úžasné, jak Pavel dále vysvětlí.

Úžasnou zprávou pro „pohany“, kteří se nechají Kristem pozvat k tomuto míru, je skutečnost, že ve vztahu k Božímu lidu „*nejste již tedy cizinci*“ (Ef 2,19). Apoštol zde použije řecké slovo *xenoi*,



od něž je odvozeno i moderní slovo xenofobie. Mezi Kristovými následovníky není už dělení na „naše lidi“ a ty „cizí“. Ani pohané už nejsou v Božím Izraeli „cizinci“. A nejen že nejsou cizinci, ale nejsou ani „*přistěhovalci*“ (ř. *paroikoi*), tedy jacísi trpění přivandrovalci. Jestliže kdysi neměli podle Ef 2,12 v izraelském lidu „*občanství*“ (ř. *politeia*), tak nyní mají „*právo Božího lidu*“ (Ef 2,19), jsou doslova plnoprávní „*spoluobčané*“ (ř. *sympolitai*) *svatých*“.

A výsledkem tohoto usmíření je pak to, že všichni společně, díky Kristu, patří k jedné „*Boží rodině*“ (Ef 2,19) a společně jsou „*stavbou*“, která „*roste v chrám posvěcený v Pánu*“ (Ef 2,20.21). Proto může Pavel říct: „*A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem*“ (Ef 2,18).

Mír, pokoj a svědectví celému vesmíru

„*I have a dream... (Mám sen...)*“ by klidně mohl začínat i biblický list Efezským. Bůh měl a stále má velký sen, který převyšuje ušlechtilý sen Martina Luthera Kinga Jr. o spravedlivé společnosti bez etnických bariér. Bůh chce přivést vše, na zemi i na nebi, k jednotě lásky. Biblické svědectví nám připomíná pravdu, že tyto rozdělující „*příkopy*“ je možné díky Kristu překonat. Jen jeho láska proměňující lidská srdce dokáže spojit zdánlivě nespojitelné – Židy i Palestince, Ukrajince a Rusy, Západ a Východ, potomky Abrahama i čistokrevné „*pohany*“. Podněcovat k nenávisti a rozdělovat je naopak popřením samotné podstaty evangelia.



V listu Efezským Pavel opakovaně mluví o tom, že takové „*usmíření*“ může mít dalekosáhlý vliv a dopad nejen na naši zemi, ale dokonce i na nebe. Vždyť Božím snem je, abychom my, bývalí nepřátelé usmíření s druhými, „*chválili slávu jeho milosti*“ (Ef 1,6) a abychom se „*stali chválou jeho slávy*“ (Ef 1,12). Toto jedinečné proměnění nepřátelství ve vztahy lásky a porozumění je tak silným svědectvím o moci Boží lásky, že Pavel dokonce prohlásí, že Božím snem je to, aby právě „*skrze církev [společenství usmířených nepřátel]*“ bylo „*nebeským vládám a mocnostem*“, tedy celému vesmíru, „*dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost*“ (Ef 3,10). To je úžasný sen, ale také úžasné povolání, kterého se nám všem dostalo.

Výsledkem usmíření je pak to, že všichni společně, díky Kristu, patří k jedné „*Boží rodině*“.

Tímto článkem si chceme připomenout dvouleté výročí ruského vpádu na Ukrajinu a zároveň poukázat na širší biblický kontext všech válečných konfliktů současnosti (včetně izraelsko-palestinského).

— Redakce

Deset studentů završilo studium na ATI

Marek Harastej, ředitel ATI

Když jsme na jaře roku 2016 seděli na přijímacích zkouškách a dívali se do tváří našim novým studentům, byli jsme stejně jako oni plni očekávání. Začínalo něco nového a lidé před námi byli ti, se kterými jsme měli sdílet další čtyři roky.

Jak už to u studentů při zaměstnání bývá, postupně jejich řady prořídly. Některé odradila náročnost studia, jiným zkřížily jejich plány životní okolnosti. S těmi, kteří vytrvali, jsme se ale měli možnost více poznat a sdílet s nimi nejen své názory, ale i svou víru v našeho Spasitele.

Čtyři roky, které v roce 2016 vypadaly jako dlouhá doba, utekly překvapivě rychle a blížil se závěr studia.

Když jsme začali konzultace do konce studia odpočítávat na prstech jedné ruky, oddělil nás lockdown





spojený s covidem-19. Někteří ještě studium stihli dokončit, jiní ukončení odložili. S každým odkladem ale znalosti vyprchávají a dostat se znovu do studijního tempa není snadné. A tak se příběh studia ročníku 2016 nečekaně prodloužil. Studenti se ale rozhodli počkat na ty, kterým dokončení trvalo déle, a graduovat společně.

A tak jsme 20. ledna 2024 mohli s devíti z nich (desátému účast překazila nemoc) oslavit ukončení jejich studia. Jsme Bohu vděční za jejich cestu. Byla nečekaně dlouhá. Ne vždy lehká, ale posouvala je více k hlubším znalostem Bible a věříme, že i blíže k Bohu. Pět z nich jsou dnes kazatelé. Jeden řídí podpůrnou církevní organizaci Maranatha a jiný je vedoucím oddělení zdraví ve svém sdružení. Všichni jsou aktivně zapojeni v církvi.

Děkujeme Bohu za deset našich absolventů a ještě jednou jim gratulujeme k ukončení studia.



ADVENTISTICKÝ
TEOLOGICKÝ INSTITUT

ASI-CS nabízí prostředky na vaše projekty

*„Hledejte především jeho království
a spravedlnost, a všechno ostatní vám
bude přidáno.“*

(Mt 6,33)

Pán Ježíš sám svým životem poskytl nejlepší příklad bohabojného života spojeného s Otcem. Hledat království Boží pro sebe je jistě správné, Bůh nás však vede ještě dál. Přeje si, abychom svoje hledání rozšířili i na lidi kolem nás, na svoji rodinu, svoje sousedy, spolupracovníky a potřebné lidi.

Mnoho z nás přemýšlí nad nějakou myšlenkou, zajímavým evangelizačním nápadem, ale nemá prostředky na jeho realizaci. Bůh zaslíbil, že jsou věci, o které se postará, budeme-li my hledat především jeho království pro sebe i pro ostatní. Rádi bychom vás upozornili, že se blíží čas, kdy svůj projekt můžete proměnit v realitu. V době od 1. února do 30. dubna 2024 můžete žádat o prostředky na svůj evangelizační projekt. Tento projekt bude posouzen na správné radě ASI-CS, a bude-li odpovídat požadovaným kritériím, bude podpořen.

ASI-CS je laická organizace, která celosvětově podporuje začínající i dlouhodobé projekty. Zkuste se zapojit do evangelizační práce i vy. Podpoříme vás.

Více informací naleznete na webových stránkách ASI-CS: <https://www.asi-cs.cz/>.

— Vedoucí tým ASI-CS



Boží království roste samo

David Kogut, kazatel Moravskoslezského sdružení CASD

V současnosti se stále více rozevírají nůžky nespokojenosti a kritiky na všech frontách. Ve společnosti i v církvi. Lidé jsou nespokojeni se současným stavem. Nároky jsou čím dál větší. V práci, v rodině i osobním životě. Často hledáme viníky, kdo za ty těžkosti a problémy může.

Když viníky najdeme, snažíme se je hnát k zodpovědnosti. Např. za současný stav církve, za zranění a další problémy v našem životě. Vyčerpání a frustrování lidé, kteří se někdy cítí okolnostmi zahnáni do kouta, dokážou být i agresivní. Čím více se v tomto stavu snažíme být milí na druhé, o to více pak doma upustíme páru na ty nejbližší. Věřím, že víte, o čem mluvím. Já sám k tomu někdy mám blízko a štvemě to. Nechci to tak.

Co kdybychom přestali hledat viníky a začali více uvažovat, co já i ty můžeme udělat pro to, abychom se přiblížili Ježíšově představě o církvi? Jinými slovy, co když něco můžeme dělat lépe než doposud? Co když některá očekávání již nejsou déle udržitelná a je třeba začít žít jinak? Jeden moudrý člověk řekl: *„Pokud stále děláme ty stejné věci a očekáváme jiné*

výsledky, je to pošetilost, bláznovství.“ Opět potřebujeme z důležitých principů udělat prioritu, a opustit to, co už nám nedává smysl. I kdyby to byly věci, které jsme dělali po dlouhá desetiletí a cítili v tom sentimentální zadostiučinění.

Jak bychom tedy mohli církev prožívat „smysluplněji“? Vycházím z předpokladu, že Ježíšovo učení o Božím království není jen představením budoucího nebeského společenství. Ježíš přináší principy a hodnoty, které bychom se jako církev měli učit prožívat již zde na zemi, vždyť je pak budeme prožívat celou věčnost.

Jeden Ježíšův inspirativní princip: **Boží království roste samo, pokud má k tomu dobré podmínky.** Možná si teď říkáte: To zní jako ty laciné metody, jak si pomoci sami. Udělej krok jedna, dva, tři – a bude to. Ale tak to nemyslím. V realitě to bude složitější a komplexnější. Pojďme se podívat, co říká Ježíš o smysluplné církvi, když vypráví následující podobenství o Božím království (viz také L 13,20.21).

„A říkal: ‚S Božím královstvím je to tak, jako když člověk hodí semeno na zem; v noci spí a ve dne vstává a semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe plodí, nejprve stéblo, potom klas, potom plné obilí v klasu. A když úroda dozraje, člověk hned posílá srp, neboť nastala sklizeň.‘“ (Mk 4,26–29; ČSP)

Jak můžeme prožívat Boží království ve svých životech? V církvi? Ježíš používá přirovnání, jež poukazuje na to, že člověk a Bůh musejí na získání úrody spolupracovat. Některé věci musejí být kultivovány farmářem, a naopak, do některých člověk nemůže a ani by neměl zasahovat, neboť je činí Bůh. V 1K 3,6 Pavel říká: *„Já jsem zasa-
dil, Apollos zalil, ale Bůh dává růst.“* Pavel a Apollos se starali o nastavení

církve křesťanů v Korintu. Povznášeli úroveň tohoto sboru. V dopisech do Korintu vidíme, jak apoštol Pavel řeší různé komplikace. Ale Pavel na tom svůj úspěch nestaví. Ví, že růst víry v srdcích křesťanů v Korintu působí Bůh. Pavel, a věřím, že i Apollos, se starali o to, aby semínka (rozuměj členové korintského sboru) zůstala zakotvena v zemi – v Ježíši Kristu – jako v základu jejich společenství (1K 1,4–9.18).

Zároveň ukazují, jaké hodnoty, myšlenky a skutky toto společenství ničí, a proto je potřeba je odstranit. Ježíš také říká, že semínku stačí, aby bylo zaseto v zemi. Když to trochu rozví-
neme, víme, že je potřeba vhodné tep-
loty venku, slunečního svitu, vláhy
a času. Ježíš říká,

že semínko roste samo. Kdokoliv z nás někdy něco zasadil, ví, že tomu tak je. Farmář přece nechodí každý

den vykopávat semínka, aby se podíval, jestli už mají klíček. To by semínkům neprospělo. Stačí, když je semeno v zemi, pak už roste samo. Bude stejný princip fungovat i v církvi? Jaké prostředí k růstu naší víry a života s Bohem dnes utváříme?

Během covidu-19 se na určitou dobu zavřely modlitebny, a než jsme přešli do systému on-line setkávání, řekl jsem si: „Tak, a kde je teď církev?“ Došlo mi, jak hodně jsme orientovaní na sobotní dopolední bohoslužbu a v ní chceme stihnout všechno! Jsme jako to semínko, které se v sobotu namočí do vláhy, ale pak je vytaženo a honem chvátáme dál. Kladl jsem si otázku: „Tohle je ta církev, jak si ji Ježíš představoval? Prožíváme v ní hodnoty Božího království?“ Nepochopte mě špatně. Jsem rád, že máme sobotní

Jak můžeme prožívat Boží království ve svých životech? V církvi?

bohoslužby, ale někdy mi připomínají fast food.

V sobotní škole se sdílíme, modlíme a pak chvátáme, abychom stihli probrat alespoň něco z lekce. O přestávce aspoň s několika lidmi prohodíme pár slov, ale brzy už končí přestávka. Program pokračuje – oznámení, sbírka, dětský příběh, zpestření (báseň, píseň), chvály, modlitba – a já si říkám: „Už teď jsem plný myšlenek a dojmů a teď ještě 30 minut budu hovořit k lidem. Budou ještě mít kapacitu to vnímat?“ Díky Bohu ano, vnímají to. Už si na to za ty roky zvykli.

Po bohoslužbě si povídáme s lidmi, kteří nespěchají na oběd (většinou jsou to ti stejní lidé), a za týden zase.

Sobotní bohoslužba je důležitá, ale měla by být jen třešničkou na dortu.

Pomohlo to růstu Božího království v našich životech? Věřím, že ano. Ale přemýšlím nad tím, zda by to nešlo dělat lépe? Jeden z mých klíčových

sborových spolupracovníků mi přiznal: „Ty, já jsem byl tak rád za ten covid, protože jsem si fakt odpočinul.“ A já jsem mu odpověděl: „Já taky!“ Není v takovém sborovém životě něco špatně nastavené? Může v takovém prostředí růst víra, láskyplné vztahy, společenství, kde si důvěřujeme, můžeme se svěřit se svými problémy, kde se druzí za nás mohou modlit a my za ně? Určitě jsou sbory, kde tomu tak je.

Možná že mi namítnete: My máme každou středu modlitební skupinku. a když někdo chce, může tam přijít, říct své problémy a my se za něj budeme modlit. To je pravda. Ale kolik lidí to udělá? Nejsou to ti stateční mohykáni a modlitebníci, kteří tam chodí roky a nesou celé společenství na modlitbách? Díky Bohu za ně! Ale co ostatní?

Nejsou tak trochu jako pšenice uložená v Tutanchamonově hrobce? V suchu a ve tmě. Tam jim je dobře. Ale mají jeden problém. Nerostou. Nepřinesou úrodu. Kdysi jsem četl zprávu, že egyptologové našli v některých hrobkách pšenici. Byla uskladněna v suchu a ve tmě. A když ji zasadili, tak i po tisíci letech ve vhodných podmínkách vyrostla.

V současné církevní kultuře jsme vytvořili vhodné prostředí pro to, aby Boží království i s jeho Králem mohlo v našich životech získávat ústřední místo? Sobotní bohoslužba je důležitá, ale měla by být jen třešničkou na dortu. Přicházíme Boha chválit, děkovat mu a oslavit jej. Ale máme prostor si tam naslouchat a podporovat se v osobních zápasech? Vytvořili jsme vhodné podmínky, aby zasetá semínka mohla růst? Zeptám se vás konkrétně. Kdo se za vás modlil v minulém týdnu? Myslím to tak, že jste slyšeli jeho modlitbu za vás.

A druhá otázka: Za koho jste se v minulém týdnu modlili vy? Ne doma, ne v soukromí, ale tak, aby ten člověk slyšel, jakými slovy se za něj modlíte. Odpověď každého z nás může nastinit, jestli náhodou nežijeme v církevní hrobce. Nepochopte mě špatně. Také Ježíš chodil v sobotu do synagogy, jak bylo jeho zvykem (L 4,16). Měl však skupinku 12 učedníků, které povolal, aby v jeho přítomnosti zakoušeli hodnoty Božího království. Navíc se ještě věnoval speciálně třem z nich (Petr, Jakub, Jan). Ježíš nezaložil svou církev na synagogách (sobotních bohoslužbách), ale na úzkém vztahu s ním v malé skupině lidí. Tak se věnoval lidem. Znal jejich problémy, řešil s nimi to, co potřebovali. A učil je rozumět svému poslání a roli daleko více než ostatní lidi. Zjevil jim sám sebe, a tím jim zjevil Boha, svého Otce (J 14,8–11). Věřím, že to samé potřebujeme i my.

Nechci, abyste si mysleli, že mým cílem je kritizovat sobotní bohoslužby. Není tomu tak. Moc si vážím lidí, kteří jsou ochotni sobotní bohoslužby připravovat. Chci zažívat smysluplnou diskusi v sobotní škole, chci s ostatními chválit Boha oslavnými písněmi a modlitbami, toužím naslouchat Božímu slovu, které je zvěstováno v kázání... Ale ještě více toužím po tom, abych byl v prostředí, kde se i během týdne bude o mě někdo zajímat, modlit se a doprovázet mě. A stejně tak já o něho. Mluvíme o principu dvojic. Abych věděl, že můj parták se mě zeptá: „Davide, jaký jsi měl týden? Jak žiješ? Co prožíváš s Bohem? Jak se ti daří?“ A já se ho zeptám na to samé. Mám někoho, komu mohu zavolat či napsat o svých zápatcích kdykoliv během týdne, a stejně tak on mně?

Sním o tom, že církev se jednou bude více zaměřovat na malé skupinky než na sobotní bohoslužby. Ty budou jen třešničkou na dortu. a naším cílem nebude lidi primárně přivést do sboru, ale k hodnotám Božího království ve skupince, kde se setkají se vzkríšeným Kristem skrze nás a díky působení Ducha svatého. Přál bych si být každý týden nebo co 14 dní součástí setkání malé skupiny lidí, kde se modlitebně-pastorační dvojice prostrídají. To proto, abychom po čase zjistili, že jsme si všichni blízko a že roste naše vzájemná důvěra.

Sním také o skupinkách, kde si budeme moci časem vyznávat hříchy a být uzdravováni, osvobozováni. Chci vytvářet prostředí skupinek, kde budeme jeden druhému vykazatelní a budeme si pomáhat ukotvovat se v životě s Kristem. Sním o skupince, kde budeme mít zakotveny hodnoty Božího království natolik, že do ní budeme moci pozvat své přátele s jiným světonázorem, třeba

i bez víry. A přesto je nikdo nevyžene, nebude se s nimi hádat, ale nastaví jim Kristovu tvář bezpodmínečného přijetí v plné nádheře. A oni, přemoženi Božím Duchem, začnou pomalu klíčit a růst. Zní to jako utopie? To posuďte sami. Už jsem s tím začal a věřím, že to Pán požehná, protože s Božím královstvím to je tak, jako když člověk vytvoří vhodné prostředí, ve kterém lidé zakusí hodnoty (semínka) Božího království a semeno vydá úrodu. Žeň je mnohá, ale dělníků ochotných připravit půdu (prostředí) je málo. Všichni chtějí žnout, ale kdo bude kultivovat prostředí církve? Je to na nás. Ty i já tvoříme církev. A růst? O to se postará Bůh.

Vytvořme podmínky pro růst víry a pozvěme do tohoto bezpečného prostředí druhé. Ukažme jim, jak žijeme s Bohem. Ukažme jim, že víra je více než jít na sobotní bohoslužbu, nepracovat v sobotu a nejíst určité pokrmy. My i oni porosteme spolu, neboť je to Boží dílo. Věřím, že uvidíme, jak Boží království roste samo, pokud k tomu připravíme dobré podmínky.

Sním o tom, že
církev se jednou
bude více zaměřovat na malé
skupinky.





Daniel Gomola, kazatel Moravskoslezského sdružení CASD

Každý z nás by jistě ocenil spolehlivý nástroj, který by nám okamžitě a s jistotou ukázal, zda informace, kterou máme zrovna na mysli, je pravdivá, či lživá. V reálném životě nám nezbývá než se zamyslet a informaci poměřit s jinými. Pokud však naše ratio (rozum) na danou věc nestačí, musíme si přiznat, že nevíme a odpověď se dozvíme (snad) až časem.

Okultismus se svou pestroutou různých divinačních (věšticích) technik nabízí zdánlivé řešení tohoto problému. Představíme si dnes jednu z nich: kineziologický čili svalový test, v poslední době stále více propagovanou techniku, která by se dala označit za auto-divinační, tj. takovou, při níž dochází k věštění ze sebe sama (z vlastního těla).

Nejprve si připomeňme, že okultní techniky, většinou schované v různých metodách alternativní medicíny, se často snaží parazitovat na současné vědě a jejích poznatcích, případně se za ni skrýt. Není výjimkou, že používají pseudovědeckou terminologii anebo přímo přejímají tu vědeckou. Pro nás to znamená drobnou komplikaci, a sice, že se setkáme se dvěma naprosto odlišnými jevy (jedním dobrým, druhým špatným), které však nesou stejný název.

Tak například: Půjdu-li k fyzioterapeutovi, odkojenému klasickou západní medicínou, může mi provést tzv. (funkční) svalový test na některém z mých stovek svalů. Tak zjistí, v jaké kondici sval je. To je v naprostém pořádku. Pak mohu navštívit jiného fyzioterapeuta, odkojeného alternativní medicínou, který mi rovněž provede tzv. svalový test. Nejspíše se zaměří na můj deltový sval, objímající ramenní kloub. Bude vycházet z předpokladů TCM (tradiční čínské medicíny) a pseudovědeckého poznatku, že lež sval oslabuje, jak to v našich končinách poměrně úspěšně zpropagoval herec Jaroslav Dušek (známý jistě i ze ztvárnění své role učitele Saši Mašláně ve filmu Pelíšky). A tak jej využije jako nástroj věštění: Vyvine velmi jemný tlak na mou předpaženou paži a podle reakce svalu pozná odpověď na své otázky, kupř. na kterou část mého těla se má zaměřit: Na krční svalstvo? Ne (reakci svalu bude subjektivně vnímat jako slabší). Na svalstvo dolní končetiny? Ano (reakci svalu bude subjektivně vnímat jako silnější). Teď může výběr zúžit a ptát se dál: Svalstvo kyčelního kloubu? Ne. Svalstvo kolenního kloubu? Ne. Svalstvo bérce? Ano. Věstec-nefyzioterapeut může danou techniku samozřejmě rozšířit prakticky na cokoliv, neboť věří, že mé tělo má přístup k pravdě jako takové.

V alternativní medicíně je svalový, anebo odborněji též kineziologický test (z řec. kineó = uvést do pohybu) jistým detektorem lži (a pravdy). Nemusíme na něj nutně narazit v prostředí terapeut–klient. Existuje i osobní varianta, tzv. „test Omura“ (pojmenován po Japonci, jenž s ním přišel v roce 1990: Yoshiaki Omura). Spočívá ve spojení (stisku) ukazováčku a palce levé ruky do kroužku. Následně může člověk myslet na svůj dotaz (kupř.: Podvedl

můj zemřelý otec mou matku? Je tento lék, který mi předepsal lékař, pro mne vhodný? Mám si podat přihlášku na tuto vysokou školu?) a pokusit se ukazováčkem daný kruh rozpojit. Podaří-li se (bez vyvinutí velkého úsilí), říká tělo „ne“, zatímco v opačném případě „ano“.

Celá tato technika spadá pod něco, co se nazývá „aplikovaná kineziologie“. Pozor opět na dvojznačnost termínu! Neplést s vědeckým oborem „kineziologie“ (naukou o mechanických zákonech pohybového ústrojí člověka či zvířat) anebo se stejně znějícím vysokoškolským programem navazujícího magisterského studia či v něm vyučovaným předmětem „Aplikovaná kineziologie“, který s výše zmíněnou kategorií nemá kromě názvu nic společného. Metoda

alternativní medicíny zvaná „aplikovaná kineziologie“ (většinou ve své modifikaci tzv. „metody jednotného mozku“ / „One Brain“) je představována lidem jako léčebná metoda. Máte problém? Třeba dítě s atopickým ekzémem? Léčitel (facilitátor) jej vyřeší. Přijdete na sezení „kinezky“, vašemu dítěti vtiskne do ruky tabulku, jakousi mapu pocitů a emocí, zvanou „barometr chování“. Ta bude mít dva sloupce (pozitivní levý a negativní pravý) rozdělené do tří segmentů (vědomí, podvědomí a tělo). Kupř. v pozitivním levém sloupci v segmentu „podvědomí“ najdete kategorii „sebejistota“ s položkami jako „motivovaný/odvážný, chráněný/odhodlaný, smělý/rozhodný, srdečný/hrdý“ a paralelně v negativním

Okultní techniky, schované v různých metodách alternativní medicíny, se snaží často parazitovat na současné vědě.

pravém sloupci téhož segmentu kategorie „strach ze ztráty“, s položkami jako „nechaný na holičkách/nevyslyšený, zatrpklý/zklamáný, ohrožený/přehlížený, vylekaný/nevítaný“. Léčitel použije u vašeho dítěte sérii svalových testů, aby se dopídl, tzv. „vytestoval“, jaká vlastnost je příčinou problému vašeho dítěte, jenž je třeba vyřešit. To se pak posune dál, když se bude zkoumat, kde má daná vlastnost své kořeny.

Žena se pak třeba může od léčitele dozvědět, že její dítě má atopický ekzém proto, že na začátku svého těhotenství přemýšlela nad tím, zda nepůjde na interrupci, čímž se v dítěti samotném vytvořil blok. Jak se to pak bude řešit? Vše možnými způsoby, které v konečném důsledku končí u myšlenky odblokování – znovunastolení harmonie mezi pravou „mužskou – logickou“ a levou „ženskou – intuitivní“ hemisférou mozku (odtud název metody: One Brain = jednotný mozek), což povede k tématu čaker a meridiánů (viz 2. článek série v únorovém čísle Adventu 2024) a celé řadě dalších okultních teorií (kineziologický test bývá často používán v kombinaci s předepisováním Bachových květových esencí – viz 1. článek série v prosincovém čísle Adventu 2023).

Kde se něco takového u nás vzalo? Aplikovanou kineziologii rozpracoval v 60. letech zesnulý americký chiropraktik George Goodheart (1918–2008). Za následné uchopení a využití jeho myšlenek v 80. letech v podobě kineziologie One Brain jako metody, spadající pod tzv. „Systém tři v jednom“ či angl. „Three in One Concepts“, stojí trio již rovněž zesnulých Američanů: Gordon Stokes (1929–2006), Daniel Whiteside (1933–2013) a Candace Callaway (1949–2005). Tento systém byl pak do ČR v 90. letech importován stále žijící

Američankou Carol Ann (McCracken) Hontz (1943). Ta se do dějin zapsala také tím, že jako nadšená propagátorka vzdělávací metody Montessori, o níž si v budoucnu též ukážeme víc, napomohla jejímu začlenění do českého vzdělávacího a výchovného prostředí.

Shrnutí na závěr: Svalový či kineziologický test v pojetí alternativní medicíny (kupř. v rámci kineziologie One Brain) je formou věštění, doptávání se na informace zdroje, jenž je nemůže přirozenou cestou poskytnout. Funkčnost musí zajistit někdo zvnějšku – démon. Praxi věštění ve svém principu Bůh v Bibli zapovídá v zákoníku zvaném „Zákon svatosti“ (Lv 17–26). Konkrétně v Lv 19,26: „*Nebudete jíst maso s krví, nebudete se obírat hadačstvím ani věštěním.*“ Nerespektování, tj. vzepření se tomuto jednoduchému požadavku naruší vztah s Bohem a nastartuje proces postupného zabředávání do dalších okultních praktik, a to se všemi důsledky, které z každé z nich plynou. Okultní praktiky totiž efektivně vedou k přijetí a bytostnému ztotožnění se se světonázorem odmítajícím spásu zvnějšku a připuštění vlastní hříšnosti, a tudíž bezmoci.

Tento pohled na svět krásně shrnuje již zmíněná průkopnice kineziologie Carol Ann Hontz v jednom ze svých výroků, dohledatelných na jejích osobních webových stránkách: „*I ty se můžeš dostat z jakýchkoliv těžkých momentů ve svém životě a přetvořit se ve šťastnou, mírumilovnou, milující bytost – tak, jak to bylo od počátku z každým z nás zamýšleno!*“ Ježíšova oběť přinesená na kříži (Ř 7,24.25) plus biblické ujištění o pomoci andělů, kterou Bůh lidem po celý jejich život sesílá (Ž 34,8), jsou a budou po celé věky mementem, jak hluboký a fatální odklon od pravdy ona nádherně znějící věta představuje.

Akce GENERACE 50 PLUS v roce 2024

Už od mládí mě, Bože, vyučuješ, dodnes mám o tobě co vyprávět. Neopust', Bože, starce v šedinách, dokud o tvé slávě a velikosti nepovím nejmladší generaci.

Žalm 71,17.18

Připravili jsme pro vás týdenní ozdravný pobyt. Součástí každodenní nabídky je duchovní náplň. Jistě oceníte ranní zamyšlení a večerní program s naším hostem Oldřichem Svobodou. Zároveň můžete udělat mnohé pro své tělesné zdraví – procházky v krásném prostředí lázní i jejich okolí a také ranní cvičení s profesionálním trenérem, samozřejmě vše podle vašich možností.

Vzhledem k rekonstrukci hotelu Harmonie II budeme letos v hlavní budově Harmonie I. Hotel je bezbariérový, ale vstup do jídelny a přednáškového sálu je pouze schodištěm. Z tohoto důvodu nedoporučujeme pobyt osobám s pohybovými problémy.

Luhačovice: 1.–8. září 2024

- ☐ Hotel Harmonie I – plná penze: 6 nocí – 8 340 Kč, 7 nocí – 9 630 Kč (v neděli ukončení obědem).
- ☐ V ceně balíčku máme 10 wellness procedur, které jsou v areálu našeho hotelu.
- ☐ 2krát rašelinový zábal, 2krát masáž klasická; parafin; bazén; 3krát kryo lokální.
- ☐ Připomínáme: Máte-li speciální požadavky ohledně stravy, ubytování apod., uveďte je předem. Pokusíme se vše domluvit. Uvedená cena je za plnou penzi.
- ☐ V případě výletu je možné objednat si potravinový balíček.
- ☐ Příplatek za jednolůžkový pokoj je 250 Kč/noc.
- ☐ Lázeňský poplatek podle vyhlášky města: 50 Kč/den (osoby nad 18 let).
- ☐ Parkování zdarma.

Adresa: 763 26 Luhačovice, hotel Harmonie I, Jurkovičova alej 857
www.hotel-harmonie.cz

Hotel Harmonie*** se nachází na okraji lázní Luhačovice v údolí říčky Olšavy. Čeká vás nedotčená příroda s čistým ovzduším, rozlehlý venkovní areál a ideální docházková vzdálenost do centra lázní (15 min), k Luhačovické přehradě (10 min.). Na území Luhačovic vyvěrá 16 hydrouhličitanochloridosodných kyselek a jeden sirný pramen.

**Přihlaste se na e-mail: stary.misa@seznam.cz,
v přihlášce uveďte své jméno, adresu, telefon a datum narození.**

**Případné dotazy na tel.:
Miroslav Starý: 739 345 678, Alžběta Stará: 605 551 126**

Západní Sahara (Maroko)

Pavel Novotný

Obyvatelstvo: 612 000 obyvatel; asi 50 % Arabů a Berberů z Maroka; 30 % marockých vojáků; 20 % domorodých Sahráwí

Náboženství: 100 % sunnitští muslimové

Adventisté s. d.: na území Západní Sahary nejsou žádní adventisté

Nemálo turistů z našich zemí strávilo dovolenou na Kanárských ostrovech, které jsou synonymem blahobytného lenošení na plážích souostroví s nikdy nekončícím létem. Velkou a tajemnou neznámou je naopak pobřeží, které leží hned naproti. Tato oblast se na většině map zakresluje jako samostatný stát zvaný Západní Sahara. Takový stát ale ve skutečnosti nikdy neexistoval. Přesto má Západní Sahara svoje dějiny, obyvatele, svoje radosti i tragédie, kouzlo i potřeby. Je to země zapomenutá křesťany, ale nikoliv zapomenutá Bohem.

Oblast bývalé Španělské Sahary má rozlohu 252 tisíc čtverečních kilometrů, tedy asi tolik jako Česká republika, Slovensko, Rakousko a Švýcarsko dohromady. Na tomto rozlehlém území ale žije jenom něco přes půl milionu lidí. Velkou většinu z nich navíc tvoří Marokánci, poměrně nedávno usazení vládou, a vojáci početné marocké armády.

Těží se tu mnoho fosfátů, což je jedno ze dvou bohatství jinak liduprázdné a vyprahlé země pokryté pouští. Tím druhým jsou přilehlé mořské vody – prý nejbohatší rybářské revíry na světě. Obyvatelé trpí nedostatkem pitné vody, na kterou se ve

městech a osadách stojí fronty. Porouchané auto se v poušti rovná jisté smrti, a proto na cestu vyjíždějí výhradně konvoje, ve kterých si řidiči můžou navzájem pomoci a také se chrání před pouštními lupiči. Čekání na odjezd konvoje může ale trvat týden i déle, mimo hlavní destinace třeba i několik měsíců. Hlavními a mnohem praktičtějšími dopravními prostředky jsou proto na velké vzdálenosti velbloudi a na menší osli.

Původní obyvatelé, takzvaní Sahráwí, jsou převážně míšenci Arabů, Berberů a černochů a patří do širší skupiny Maurů. Většina z nich žije kočovným způsobem života. Někteří chovají dobytek, jiní obchodují a někteří jsou dodnes otroci. Snaha zachovat kmenové tradice a rodovou linii, zvyky podobné těm, které známe ze Starého zákona, vedou Sahráwí k tomu, aby podobně jako Abrahámovi potomci uzavírali sňatky s vlastními příbuznými.

O dějinách území, pokrytého už několik tisíciletí pouští, existuje pramálo dostupných informací. Jediným dokladem o dávném osídlení jsou skalní malby v Zemmouru. Jejich stáří se odhaduje přinejmenším na 3 tisíce let, do dob, kdy dnešní poušť byla ještě stepí.

Dějiny Západní Sahary jsou spíš historií mořeplavby. Podle Ptolemaiovy zprávy obepluli celou Afriku na příkaz faraóna Néka féniciťi plavci. Byl to tentýž Néko, který zahubil posledního zbožného judského krále Jóšijáše (2Kr 23,29) a jeho následovníky učinil svými loutkami a vymahači daní. Néko pak sám padl u Karkemiše rukou vojáků krále Nebúkadnesara, kterým se tak otevřela cesta na jih, až k Jeruzalému. Podle nám zachované zprávy vyslal Néko podél afrického pobřeží Rudého moře výpravu fénických lodí,

aby zjistila, jestli je možné Afriku obeplout dokola, což prý se jim také podařilo. Některé detaily jejich zprávy (Slunce na severu) měl Ptolemaios za tak absurdní, že sám považoval celý podnik za výmysl. Právě tyto informace jsou ale dnes nejvěrohodnějším důkazem pravdivosti celé fantastické zprávy. O sto let později, v 5. století př. Kr., proplul podél Západní Sahary kartaginský mořeplavec Hanno a dostal se až do zelených oblastí, na jejichž objevení pak Evropa potřebovala další dva tisíce let.

Maroko jako celek má nejnižší zastoupení křesťanů v celé Africe – méně než 0,1 %.

Na severním pobřeží se nachází nevýrazný poloostrov, který byl až do 15. století známý Evropanům jako mys Non. Jeho jméno bylo odvozeno od latinského *Non plus ultra!*, což znamená: *Ne dále!* Z vod obklopujících mys mají námořníci dodnes obavy kvůli nebezpečným vodním vírům.





Centrum
města
Laayoune

Dál se ve středověku nikdo neodvažoval, tento mys byl považován za konec africké pevniny, ba za konec světa jako takový. Všechno, co leželo za ním, považovali Evropané nejenom za neobydlené, ale přímo neobyvatelné. Teploty pod obratníkem Raka měly podle nich být tak vysoké, že tam slunce okamžitě sežehne všechno živé. v těchto představách žili Evropané v době, kdy už maroťtí Arabové řadu století čile obchodovali s černou Afrikou, šířili tam islám a měli za sebou dokonce i epochu politické nadvlády nad celou západní částí Sahary a povodím Nigeru s tehdy kvetoucími civilizacemi Mali a Songhaje.

Teprve v roce 1434, kdy v Čechách skončilo neslavnou bitvou u Lipan období husitských válek, vyplul k mysu Non portugalský mořeplavec Gil Eannes ve službách prince Jindřicha Plavce. Nebezpečný mys zdárně překonal a přejmenoval ho na Bojador – Obeplutý. Roku 1436 dosáhl Affonso Gonzales ústí Zlaté řeky (Rio d'Ouro a překročil obratník Raka. Pod ním objevil na pobřeží stopy lidí, a tím i důkaz, že tropické pásmo je obývané. Nakonec v roce 1441 dokončil Nuño Tristão objevování západo-saharského pobřeží dosažením Bílého mysu (Cabo Branco) na hranici s Mauritánií.

Příchod islámu z Maroka lze těžko datovat, protože Sahara má velmi málo stálých obyvatel. Každopádně byli zdejší kočovníci muslimy už na konci 1. tisíciletí, kdy se islám začal přes Saharu rychle šířit do černé Afriky. Severoafrictí Berberé přijali islám od Arabů bez větších problémů. Daleko hůř se ale smířovali s jejich politickou nadvládou. Zatímco v marockých městech kvetla arabská civilizace už od 8. století, o ovládnutí pobřeží Západní Sahary se Arabi pokoušeli až od roku 1300. Dalších 400 let museli o tuto oblast s Berbery bojovat a současně nepokoje jsou vlastně jen moderní pokračování prastarého arabsko-berberského konfliktu.

Západní Sahara byla španělskou kolonií až do roku 1975, kdy byla vyhlášena nezávislost tohoto stěží životaschopného území. Oba sousedské státy Španělské Sahary – Maroko a Mauritánie – se rozhodly, že se o pustou zemi rozdělí jako o kořist. Maroko ale nakonec usoudilo, že se s Mauritánií dělit nebude. Tato chudá saharská země si nepřála válku s Marokem, a navíc ještě s bojovnými domorodými Berbery, kteří bránili svou vlast, a tak ustoupila a svých nároků na jižní část Španělské Sahary se vzdala. Zbytek území okamžitě obsadili maroťtí vojáci.

Po marocké okupaci zůstalo doma jen 40 tisíc Sahráwí (od 70. let jich díky vysoké porodnosti výrazně přibýlo). Dalších 150 tisíc, téměř čtyřnásobek těch, kteří zůstali, odešel do několika uprchlických táborů okolo města Tindouf v sousedním Alžírsku. Malá a liduprázdná Západní Sahara tak na konci 20. století zaujímala 14. příčku ve světovém seznamu zemí s největším počtem uprchlíků. Dokonce ani nejlidnatější Čína ji podle tohoto kritéria nepředběhla. Alžírsko, podobně jako OSN a většina států světa, nikdy neuznala

okupaci Západní Sahary Marokem. Obě země kvůli tomu dělí hluboký konflikt, který způsobil neprodyšné uzavření společné hranice mezi Alžírskem a Marokem a napětí mezi oběma vládami. Z Alžírsko pronikají do Západní Sahary bojovníci fronty Polisario. Toto politické uskupení bojovalo za nezávislost nejdříve proti Španělům a pak hned zase proti Maročanům. Je nacionalisticky orientované a sekulární, přestože všichni jeho členové jsou muslimové.

Vojáci Polisaria se přes mohutnou vojenskou přítomnost marocké armády volně pohybují rozlehlými oblastmi liduprázdné pouště a ze zálohy napadají nepřátelské jednotky. Maroko s nimi sice v roce 1991 podepsalo dohodu vedoucí ke klidu zbraní, ale její podmínku – vypsání referenda o budoucím statutu území – nikdy nesplnilo. Mír nezajistilo ani osvobození všech 2 400 marockých zajatců, držených Polisariem až 20 let, v listopadu 2005. Poušť je v současnosti přehrazená náspem dlouhým 1 500 km, který rozděluje Západní Saharu na 70 % ovládaných Maročany a 30 % přiznaných Polisariu. Nad průměrem dohlíží jednotky OSN. Svoje zastoupení v misi mají i křesťanské země.

Dokud pandemie covid-19 neuzavřela mezinárodní hranice, mezi západosaharské emigranty v alžírském Tindouf každý rok přilétal protestantský misionář Jeff Hayes. Spolu s jeho týmem vedl teologické debaty s nejvyššími představiteli vykořeněného národa a zároveň se zasazoval o to, aby se konflikt mezi Sahráwí a marockou vládou urovnal a oni se mohli vrátit domů. Výše zmíněné smířlivé kroky fronty Polisario jsou přímým důsledkem tohoto evangelijního vlivu.

Iniciativa Jeffa Hayese, možná s výjimkou příležitostných svědectví

afrických imigrantů, je asi historicky jedinou snahou přinést Boží království k obyvatelům Západní Sahary. Maroko jako celek má nejnižší zastoupení křesťanů v celé Africe – méně než 0,1 %. Rovněž v sousedních státech – Alžírsku a Mauritánii – je křesťanů nepatrný počet. V Západní Sahaře a na stovky kilometrů odtud všemi směry žije, pokud je známo, jen několik křesťanů. Kristovi svědci přitom můžou pomáhat uprchlíkům, kdyby o to stáli. Mnoho lidí křesťanského vyznání žije na nedalekých Kanárských ostrovech. Tyto „křesťany“ ale většinou moc nezajímá ani Afrika, ani Kristova láska a oběť.

Sahráwí celá staletí bojují proti arabským dobyvatelům a žijí jako uprchlíci v Alžírsku, kde se stovky jejich berberských soukmenovců – ve stejné snaze vyhranit se vůči Arabům – obracejí ke Kristu. Je proto dost dobře možné domnívat se, že Sahráwí jsou více než připraveni slyšet a přijmout evangelium. Řada prvků jejich kultury, zrozené z drsných podmínek života na poušti, zdůrazňuje nejšlechetnější křesťanské

Na světě existuje
18 států, kde nežije
ani jeden domo-
rodý adventista.

Město
Dakhla





hodnoty. Také rituály usmíření, které uzavíraly časté kmenové konflikty, obsahují hluboké myšlenky, které mají mnoho společného s pravdou o Kristově výkupné smrti na kříži. Křesťan, ochotný poznat do hloubky berberské tradice a ukázat lidem Západní Sahary, jak Bůh tyto principy zjevil v Písmu, může být impulzem k velkému duchovnímu probuzení.

Mezi státy a územími uvedenými ve statistikách Církve adventistů s. d. je 18 takových, kde nežije ani jeden domorodý adventista. Západní Sahara je osmá nejlidnatější z nich. Navíc ji obklopují zase jen samá území, kde žije zcela nepatrný počet členů církve, a tím i lidí svědčících o Kristově blížícím příchodu a o nutnosti vyjít z „Babylóna“. V Maroku (36,3 mil. obyv.) je 46 adventistů, v Alžírsku (45,1 mil. obyv.) 104 a v Mauritánii 4,8 mil. obyv.) 49 členů církve. Vysoký podíl z nich ještě ke všemu tvoří cizinci. Vedoucí církve na Blízkém východě a v severní Africe si nejsou vědomi toho, že by se někdy nějaký adventista pokusil jakýmkoliv způsobem sdílet evangelium v Západní Sahaře.

Nejbližší adventistické sbory leží na Kanárských ostrovech, ale tamní adventisté se misii v Africe nevěnují. Západní Sahara má přitom jednu obrovskou výhodu, která doširoka otevírá dveře adventistickým misionářům. Protože jako jedna z mála oblastí v Africe patřila Španělsku, španělština je tu dodnes řadě lidí srozumitelná. Žádným jiným jazykem nemluví tolik adventistů, jako právě španělsky. V zemích, kde je úředním jazykem, žije několik milionů adventistů. A k tomu je ještě možné počítat s mnoha dalšími v USA a jinde. Ibero-američtí misionáři už prokázali mimořádné předpoklady pro práci mezi Araby. Tyto dvě vzdálené skupiny lidí jsou si pozoruhodně podobné jak fyzickým vzhledem, tak i mentalitou. Brazilští, hispánští a karibští adventisté se už chopili misijní práce v Západní Africe i na Blízkém východě a počínají si většinou velmi dobře. Pokud se ujmou i bývalých španělských území v Západní Sahaře a v severním a západním Maroku, můžeme být za nedlouho svědky úžasných věcí.

Proste za to, aby se Sahráwí mohli po letech konfliktu vrátit do svých domovů. Modlete se ale i za to, aby měli možnost slyšet, že Ježíš Kristus otevřel cestu do věčného domova. Modlete se, aby Bůh působil nadpřirozeně na srdce těchto lidí a připravil křesťany schopné následovat jeho vedení k těmto připraveným lidem. Modlete se, aby adventisté vstoupili na neorané pole a šli misijně pracovat mezi Sahráwí. A pamatujte, že i my, Češi a Slováci, můžeme díky bezvívovému styku s Marokem snadno cestovat až do Západní Sahary.

Nová podpora misijních projektů

Eva Kudrnová, ASI-CS

Jsme vděční Bohu za mnohé malé i velké misijní projekty po celé Evropě.

Dne 23.–26. října se bude konat konference ASI EU v Sofii v Bulharsku. Setkání je ideální příležitostí sdílení se o Božím požehnání při misijním díle a zároveň pro každého příležitost předložit svůj misijní projekt se žádostí o finanční podporu.

Dokumenty k žádosti vám na vyžádání pošle z adresy Daniel4ASI@gmail.com administrátor ASI-CS. Je nezbytné vyplnit formulář žádosti a předložit rozpočet. Jedná se o totožné dokumenty jako v minulých letech. Správné vyplnění těchto dokumentů je předpokladem pro jejich vyřízení. Více informací najdete v novinkách na webových stránkách ASI-CS.

Projekt jsme nazvali Application 2024 Project Cycle.

Při posuzování se budeme držet následující časové osy:

- a) Termín podání přihlášek do: 30. 4. 2024.
- b) Projektová komise posuzuje žádosti v době od 1.–31. 5. 2024.

- c) ASI Europe Excom vydá stanovisko a schválí žádosti 3. 6. 2024, nejpozději 10. 6. 2024.
- d) Představenstvo ASI EU posoudí a schválí žádost do 30. 6. 2024.
- e) Řešitelé projektů, které budou vybrány k podpoře, poskytnou fotografie, videa, svědectví nebo jiný materiál k propagaci projektů a povzbuzení členů.
- f) Vybrané projekty budou prezentovány na setkání ASI EU v říjnu 2024.

Stanovená časová osa je závazná. Zvláště bod E, tj. včasné dodání obrazového materiálu.

Posuzovány mohou být pouze projekty podpořené místní pobočkou ASI, proto je podstatnou částí žádosti „doporučující dopis“. Dokument musí vyplnit a podepsat předseda či správní rada ASI-CS.

Předložené projekty posoudí projektová komise. Výběr projektů se provádí podle přesně daných pravidel, které lze nalézt v dokumentu „Pokyny“.

Žádosti musejí být zaslány na následující e-mailovou adresu: evangelism@asi-europe.org

V předmětu uveďte Application 2024 Project Cycle.

Přejeme hodně Božího požehnání ve vaší misijní práci.

Múzička 2023

Radek Kantor, člen organizačního týmu Múzičky MSS

Poslední listopadovou sobotu přijeli do Ostravy mladí umělci z celé Moravy a Slezska na tradiční Múzičku. Tato dětská bohoslužba proběhla v krásné, moderní a nově otevřené koncertní síni Fakulty umění Ostravské univerzity.

Motivem letošní Múzičky bylo „V ruce velkého Umělce“. Naše kamarádka Hedwiga Kašlík nám několika zajímavými způsoby představila Boha nejen jako mocného, velkého, laskavého, ale také jako nesmírně kreativního Umělce, který každého tvora stvořil originálně a který miluje krásu a tvůrčí činnost. A protože Bůh miluje umění, věřím, že i On byl nadšen z více než 30 malých umělců



a uměleckých skupin, kteří nám představili svá obdarování – písněmi, hudbou, výtvarnými díly i videi. V duchu tématu všichni svá vystoupení pojali jako oslavu našeho Stvořitele – ne jako soutěž, ale bohoslužbu.

Chci poděkovat všem rodičům a učitelům dětských školek za motivaci dětí



a čas věnovaný přípravě vystoupení, organizačnímu týmu z Ostravy za přípravu celého programu a všem dětem



za ochotu přinášet radost, krásu a zážitky všem divákům.

Předně však děkuji tomu Největšímu Umělci za to, že se o tuto svou schopnost rád dělí i s lidmi a dává dary umění a kreativity.

„Hle, jste v mé ruce, jako je hlína v ruce hrnčíře.“



Sněm Klubu Pathfinder v ČR

Roman Buchtel (Růža), předseda Klubu Pathfinder v ČSU

V polovině prosince se konal 13. řádný celorepublikový sněm.

Celorepublikového sněmu se zúčastnilo přes 50 delegátů. Pozvání na sněm přijal i slovenský

předseda Klubu Prieskumník – Pathfinder Ján Šolc se svou ženou. Jsme vděční za trvalé přátelské vztahy se slovenskou pathfinderskou komunitou.

Při této příležitosti byla udělena ocenění vedoucím, kteří jsou aktivní v Klubu Pathfinder více než 10 a 20 let, kromě tohoto ocenění bylo uděleno i několik březových lístků jako poděkování za službu dětem. Došlo také na loučení, které přinesla životní změna v kanceláři KP.

Proběhla volba části Dozorčí a Výkonné rady a věřím, že nás čeká





v následujícím období dobrá spolupráce. Odcházejícím členům Dozorčí rady a Výkonné rady jsme poděkovali za jejich dosavadní službu. Důležitým bodem agendy byla změna slibu. Po dlouhé diskusi se delegáti shodli na tom, že slib nebude měněn, ale výjimečně bude umožněna i alternativa.



Další body se týkaly propagace organizace, metodik, spolupráce s jinými organizacemi a aktualizace krojového řádu, stejně jako vytvoření prostoru pro roverský věk. Potěšila mě přítomnost mnoha mladších delegátů.

Celý sněm využil laskavého přijetí pod střechou hotelu Beskydy na Visalajích.

Ze sněmu jsme odjížděli nabití novou energií a s pocitem, že naše



práce stále dává smysl, a můžeme tak pozitivně směřovat další generaci dětí na společné cestě za dobrodružstvím, poznáním a vírou.





Ellen Gould Whiteová

Velikonoční příběh

Velikonoce jsou bezpochyby tím největším křesťanským svátkem, protože připomínají završení života Ježíše z Nazareta. Betlémské dítě přišlo na svět proto, aby byla přinesena oběť největší – život Spasitele. Stalo se tak za dramatických okolností.

Výběr textů z knihy Touha věků, jež popisuje jedinečným způsobem život Ježíše z Nazareta, vede čtenáře do Getsemanské zahrady, kde dochází k bolestnému rozhodování, zklamání nejbližšími a zradě přítelem. Následuje zmanipulovaný soudní proces a poprava tím nejkrutějším způsobem, který tehdejší doba znala. Příběh však nekončí uložením do hrobu, ale nadějí spojenou s vítězstvím Spasitele nad smrtí. Vyprávění vychází důsledně z evangelijních zpráv; jejich podání plasticky zobrazuje nezměrný projev Boží lásky k člověku.

Brožura 105 × 150 cm / 176 stran

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz